

Kuldīgas komunālo pakalpojumu darbinieki Baznīcas ielā 14 noņem plāksni, kas bija veltīta landesvēra upuriem 1919. gadā.

Novāc padomju piemiņas zīmes

Šonedēļ Kuldīgas komunālie pakalpojumi pēc pašvaldības lēmuma pilsētā demontēja padomju režīmu slavinošus objektus.

Kā stāsta valdes priekšsēdis Kaspars Poriķis, Kuldīgā no ēku sienām noņemtas sešas piemiņas plāksnes: Komunistiskās partijas manifesta tulkošanai latviešu valodā (Liepājas ielā 31), Taurijas Padomju Republikas* Tautas komisāru padomes priekšsēdētājam Jānim Šeptem (Baznīcas ielā 10), landesvēra** upuriem 1919. gadā (Baznīcas ielā 14), Krievijas bruņoto spēku virspavēlniekam Jukumam Vācietim (Ventspils ielā 16), revolucionārajai kara komitejai (Kalna ielā 25), Latvijas sociāldemokrātu Kurzemes organizācijas II konferencei (Ventspils ielā 43).

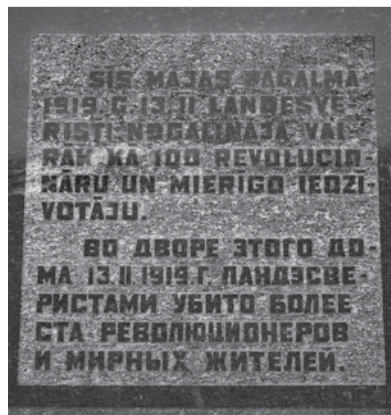
Trīs tiks vestas uz Okupācijas muzeju Rīgā, pārējās paliks novada muzejā. Visas plāksnes jānoņem līdz 15. janvārim. To vietas aizspāktelētas un piekrāsotas, lai uz fasādes nepaliek nesmukums, piebilst K. Poriķis.

Savukārt laukos padomju režīma objektus novāc pagastu pārvaldes. Sarakstā iekļauti četri pieminekļi (pa vienam Alsungā un Nīkrācē, divi Snēpelē), divi piemiņas akmeņi Basos, atceres vieta

Alsungā, skulptūra un plāksne Raņķos. Sarakstu izveidoja speciāla komisija kopā ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi un Latvijas Okupācijas muzeju. Ar domes lēmumu tas apstiprināts oktobrī, nosakot laiku līdz šīgada februārim.

Četri piemiņas akmeņi (Alsungas pagasta Almālē, Rendas Ozolos, divi Gudenieku pagastā) demontēti jau iepriekš. Kā norāda domes izpilddirektors vietniece Agnese Buka, ja laika apstākļi ļaus, visi objekti pagastos drīz būs novākti. Īpašu šķēršļu nav bijis, vairums atradās uz pašvaldības zemes, darbs saskaņots arī ar privātīpašniekiem. Snēpelē to apgrūtinājis fakts, ka piemiņas akmeņi savām rokām darinājis cienījams snēpelnieks, tāpēc to vajadzētu nevis iznīcināt, bet nodot novada muzejam. Savukārt Alsungā pieminēklis ir teju trīs metrus augsts, un būs grūti to vest uz Okupācijas muzeju. Šie jautājumi tiek risināti.

Daina Tāfelberga
Kuldīgas novada muzeja arhīva
un Daigas Bitinieces foto

* Taurijas Sociālistiskā Padomju Republika aptvēra Krimas pussalu, taču pastāvēja pavisam neilgi – 1918. gadā no 19. marta līdz 30. aprīlim.

** Baltijas landesvērs (*Baltische Landeswehr*). 1918. gada novembra sākumā Latvijas teritorijā dzīvojošie vācbaltieši sāka veidot paš aizsardzības vienības, 11. novembrī oficiāli izveidots Baltijas landesvērs. Tam bija ļoti nozīmīga loma cīņā pret lieliniekiem, 1919. gadā atbrīvojot vairākas pilsētas: Kuldīgu, Ventspili, Jelgavu, Rīgu u.c. Taču tas ir bēdīgi slavens ar balto teror, kas tika vērsti pret lieliniekiem, viņu atbalstītājiem un vairākos gadījumos arī pret nevainīgiem cilvēkiem, ar Hansa fon Manteifela-Scēges komandētās Triecienu rotas (*Stoßtruppe*) 16. aprīļa puču, kurā tika gāzta Kārļa Ulmaņa vadītā Latvijas Pagaidu valdība, kā arī ar dalību Cēsu kaujās, cīnoties pret Igaunijas armiju un Ziemeļlatvijas brigādi.

(Muzeja pētnieka Pētera Pabērza skaidrojums)

Personība. „Pozitīvās enerģijas gariņš, kuram ar savu klātbūtni visu izdodas padarīt gaišāku,” tā par **SIGITU VAIVADI** saka meita Līva. Lasiet Dainas Tāfelbergas sarunu!

→ 8.-9. lpp.

Jaunie ministri: ko no katra varam sagaidīt.

→ 2. lpp.

Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļas vadītāja, ārste **Ieva Zemarāja**: „Visu laiku jābūt tonusā, jāžina, kas jauns.”

→ 7. lpp.

MA RA telpa un tās veidotāja **Mārīte Rozevska**.

→ 10. lpp.

Volejbolistes **Aleksandras Timberes** pirmā starptautiskā pieredze Francijas klubā **Volley-Ball Romans**.

→ 12.-13. lpp.

Otrdien, 17. janvārī:

- Enģeļi pār Latviju Usmas baznīcā.
- Kā mirušais vadāts šurpu turpu.
- Kas jauns Snēpelē.
- Saka paldies mediķiem.
- Gunāra Grinberga dzīvesstāsts.
- Izglītības lappusē – eksāmeni.

9 771407 1975062 02

REDZĒJUMS

Lai zinātu, kā ietekmēt

Daiga Bitinieca

Kad notiek kāda sabiedriskā apspriešana, aktivitāte visbiežāk ir nulle. Kad pirms kārtējām vēlēšanām mēģinām noskaidrot, kāpēc tik zema ir vēlētāju aktivitāte, uz tādu vaicājumu cilvēki visbiežāk atbild, ka viņi tāpat neko ietekmēt nevarot. Un tāpēc vēlēt neiet. Visbiežāk tā arī ir – cilvēki parasti nezina, kā top lēmumi, kā un kur par svarīgās problēmas risinājumu iestāties. Tāpat zināms, ka garš un sarežģīts ir birokrātiskais ceļš pat tad, ja kāda iniciatīva tiek atbalstīta.

To visu zinot, manuprāt, apsveicams ir Valsts kancelejas mēģinājums aicināt sabiedrību uzzināt vairāk par to, kā ietekmēt ne tikai pašvaldības, bet arī nacionāla mēroga lēmumus, tādējādi ietekmējot pašiem savu dzīvi. Proti, no 16. līdz 31. janvārim Valsts kanceleja rīko tiešsaistes pasākumu ciklu, kas nosaukts par *Pareizajiem kursiem*.

Tās būs desmit vienreizējas un interaktīvas 50 minūšu bezmaksas nodarbības par to, kā iesaistīties valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā. Un katrs no mums var izvēlēties to tēmu, kas interesē visvairāk. Tās būs: tieslietas, labklājība, ekonomika, zemkopība, izglītība, aizsardzība, satiksme, veselība, kultūra, vide. Nodarbības vadīs lektore un komunikācijas eksperte

Jana Bunkus. Katrā viesosies arī kāds lektors – viedokļa līderis: Gustavs Terzens, Māra Sleja, Inga Akmentiņa-Smildziņa, Pauls Timrots, Jānis Kronis, Kaspars Zālītis, Marita Lūse u.c.

Vēl viens šādu kursu aspekts, kā uzsver viens no lektoriem, NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centra vecākais eksperts Tomass Pildegovičs, ir tas, ka pašlaik svarīgi, lai „mūsu valsts noturība pret dažādiem draudiem negulst tikai uz valstsvīru pleciem – izšķiroša loma būs iedzīvotāju gatavībai un spējai iesaistīties lēmumu pieņemšanā valsts pārvaldē. Mūsu kaimiņi agresori – Krievija un Baltkrievija – izmanto dažādus hibrīdkara instrumentus, lai korumpētu mūsu politiskos procesus, polarizētu sabiedrības diskusijas un grautu uzticēšanos valsts iestādēm.”

Pieteikties var jebkurš: www.pareiziekursi.lv.

KLŪDU LABOJUMS

6. janvāra avīzē rakstā par vairāku bērnu un jauniešu centru darbu esmu pieļāvusi kļūdas. Skrudas jauniešu centrā lielākais apmeklētāju skaits bijis 85, nevis 20–30, un diskusija par apmaiņas braucieniem notikusi Skrudā, ne Kuldīgā.

10. janvāra rakstā par grāmatas *Suit pierkstain un dūrain* atvēršanu Kuldīgas bibliotēkā pieļautas kļūdas: Skaidrīte Nagliņa nav grāmatas līdzautore, un Inga Vīksna ir zīmējumu, nevis fotogrāfiju autore.

Rakstu autore Amanda Gustovska lūdz atvainot par pārpratumiem.

PRECIZĒJUMS

Cits numurs

10. janvāra *Kurzemniekā* publicējam Kuldīgas novada pašvaldības apkopojumu par ģimenes ārstiem. Viens tālrunis izrādījies neprecīzs. Ģimenes ārsta Mārtiņa Āboliņa prakses māšīņu var sazināt pa tālr. 26144599.

TRĪS PAR VIENU

Kas jaunajai valdībai būtu jāpaveic? Vai šādā sastāvā tā nostrādās visu termiņu?

VAJADZĒTU IZLABOT PIEĻAUTĀS KĻŪDAS

1. Maija Kūle, filozofe:
– Valdībā ir gan Krišjānis Kariņš, kurš iepriekšējā periodā valsti vadīja sakarīgi un racionāli, gan pieredzējuši ministri. Šķiet, Kariņš pieder pie tiem, kurš netiek pārlietu saistīts ar lobēšanu. Tas, ka viņu beigu beigās atkal izvēlējās par valdības vadītāju, ir labs solis. Dīvaini, ka tas tik ilgi tika vilkts.

Izglītības un zinātnes jomā ļoti daudz konfliktu iepriekš radīja Ilga Šuplinska, kura attiecības ar nozari nerisināja. Ļoti iespējams, ka Anda Čakša kā menedžere varēs sakārtot daudz vairāk. Mūsu lielā sāpe universitātē ir zinātnes finansējums, kas ir pilnīgi uz iznīcības robežas. Interesanti, ka Ināra Mūrniece vadīs Aizsardzības ministriju. Tāda eleganta un skaista dāma tagad darbosies pie ieročiem. Bet viņai kā Saeimas priekšsēdei astoņus gadus bija jāstrādā Drošības padomē, kur ir ārkārtīgi daudz informācijas par draudiem un konfliktiem. Varbūt tiešām viņas pieredze var dot lielu labumu drošības struktūrās.

Veselības ministri Līgu Meņģelšoni mazliet pazīs-

JĀDOD IESPĒJA STRĀDĀT

2. Lelde Metla-Rozentāle, politoloģe:
– Šobrīd kāda ministra kompetenci apšaubīt nevaram – jādod iespēja strādāt. Lielākie izaicinājumi būs izglītības un zinātnes ministrei Andai Čakšai, kurai jāpierāda, ka spēj sarežģīto nozari sakārtot. Sevi būs jāpierāda arī klimata un enerģētikas ministram Raimondam Čudaram. Izaicinoša ir Veselības ministrija. Līga Meņģelšone ar nozari nav bijusi saistīta. Tas rada bažas, kā spēs tikt galā. Sevi jāpierāda arī Jānim Vitenbergam kā satiksmes ministram. Tas saistīts ar ietilgušo Nacionālās apvienības diskusiju par Kasparu Gerhardu, kurš tagad ir ministrijas parlamentārais sekretārs. Viņš ar daudz lielāku pieredzi atstāts Vitenberga kunga ēnā. Jaunajam ministram ar nelielu politisko pieredzi nāksies pierādīt, ka lēmumus pieņem viņš, nevis viņu vada Gerharda kungs.

Vispirms jaunajai valdībai jātiec galā ar budžetu. Redzēsim, kā un vai tiks mainīts naudas sadales stils. Jādomā, kā tikt galā ar straujo inflāciju, kā cīnīties

PAR IZDARĪTO JĀATBILD JAUNAJAI VIENOTĪBAI

3. Edgars Zalāns, kādreizējais reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs:

– Grūti prognozēt, jo viņi nav īsti sākuši strādāt. Dzīve rādīs, kā *Apvienotā saraksta* ministri turēsies pie uzstādījumiem. Satiksmes ministra amats Jānim Vitenbergam varētu būt izaicinājums, jo tā ir pasmauga ministrija. Neatceros, ka viņš būtu kalns gāzis Ekonomikas ministrijā. Labi, ka Māris Sprindžuks (bijušais Ādažu novada vadītājs – red.) ir vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs. Arī es no pašvaldības vadītāja amata aizgāju par ministru. Tas ir pareizi. Mārim ir pietiekami ilga pieredze, taču varētu būt diezgan grūti. Ja tagad grieztis budžetu kādām nozarēm, kas ir valsts, bet fiziski atrodas pašvaldības pārziņā, piemēram, veselības iestādēm vai skolām, domāju, ka to mēģinās uzvelt Mārim uz reformas sekām.

Nevar ministrus tā vienkārši vērtēt, jo ir atslēgas ministrijas. Finanšu un Tieslietu tagad ir *Jaunajai Vienotībai*. Bez trijotnes – premjera Krišjāņa Kariņa, finanšu ministra Arvila Ašeradena un tieslietu ministres Ineses Lībiņas-Egneres – saskaņojuma nevienu Ministru kabineta lēmumu nevar pieņemt. Lai ko tur

tu. Viņa nekad lielas, konfliktu pilnas struktūras nav vadījusi. Līdz šim efektīvi darbojusies Latvijas Darba devēju konfederācijā. Zinu Līgas milzu enerģiju, viņa ir uzņēmīga un stipra būtne.

Tuvākajos gados mums būs Eiropas miljardi. Uz tiem lūr daudzas acis. No valdības un Kariņa sagaidu stingru, valstisku un sabiedrībai labumu nesošu stāju. Vajadzētu salabot kļūdas, kas pieļautas pret cilvēku pamatvajadzībām, lai medicīna būtu pieejamāka, izglītība nodrošināta un zinātne – finansēta un cienīta.

Vai jaunā valdība nostrādās četrus gadus, tas atkarīgs no tā, cik ministri būs elastīgi. Noteikti saliedēs ārējie draudi. Nedrīkst mūsu zemē atļauties individuālus ministru kaškus, kad esam Krievijas militāro un citu draudu līnijā. Vietējie Putina politikas un kara atbalstītāji šobrīd savu muti pietur. Bet Latvijā varas funkcionēšana un valdības liktenis ir atkarīgi arī no kara rezultātiem Ukrainā. Domāju, ka valdība turēsies. Lai strādā!

ar ēnu ekonomiku un piesaistīt ārvalstu investīcijas, nodrošināt enerģētisko neatkarību. Otrs uzdevums būs izglītība, arī iekšlietu jomā ir milzīgas problēmas ar novecojušo infrastruktūru, atalgojumu un jauno speciālistu sagatavošanu. Izaicinājumu valdībai ir daudz. Prognozēt to, vai šādā sastāvā tā nostrādās četrus gadus, ir ļoti grūti. Nozīmīga ir spēja *Jaunajai Vienotībai* sadarboties ar *Apvienoto sarakstu*. *Jaunā Vienotība* nāk ar ideju, ka turpinās iesākto, bet *Apvienotais saraksts* nāk ar solījumu, ka visu vajag reformēt un dzīvot citādāk. Kurš vairāk ir gatavs savus solījumus aizmirst? Vasarā prezidenta vēlēšanas parādīs, kā valdībai izdosies samērot dažādu politisko spēku vērtības, uzskatus par to, kam jābūt par prezidentu. Valdības darbu var sašūpot arī kompromati vai neveiklas situācijas, kas ik pa laikam pavada kādu ministru visās valdībās. Bet pašlaik varam justies pietiekami stabili.

Kariņš žēlojās iepriekšējā valdībā, ka viņam bija tikai 8% un nevarēja daudz izdarīt, tā tikai tāda runāšana. Partijai toreiz valdībā bija divi galvenie cilvēki: premjers un finanšu ministrs. Jānis Bordāns (iepriekš tieslietu ministrs – red.) bija tādā jocīgā pozīcijā vai opozīcijā. Kamēr valdība būs šādā sastāvā, tā būs *Jaunās Vienotības* atbildība, kas te sastrādāts un izdarīts.

Valdībai vajadzētu būtiski mazināt birokrātiju, jo tā apēd resursus – gan laiku, gan naudu. Veselības aprūpē gadu desmitiem nevar sakārtot ne sistēmu, ne finansēšanu. Izglītībā tas pats. Darba daudz. Tā lielā problēma, kas saistīta ar birokrātiju, ir ministru bezspēcība strādāt savā nozarē efektīvi. Tas sākas neilgi pēc 2000. gada, kad pieņēma jauno Valsts pārvaldes iekārtas likumu. Ieviesa kolektīvo atbildību jeb bezatbildību, neviens ministrs nevar par savu sektoru pieņemt lēmumus, kas Ministru kabinetā nav apstiprināti ar vairākumu. Daudzās valstīs ministrs var noteikt ļoti daudz, bet Latvijā tā nav. Un tas ir slikti. Tā ir dziļi iedibināta tradīcija, kas traucēs arī šai valdībai.

Kristīne Pabērza

Par svarīgo ziņojiet vai jautāiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568!

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kas jāzina par respiratori sincitiālo vīrusu

Linda Šauriņa, ģimenes ārste Rīgā

Respiratori sincitiālais vīruss (RSV) ir izplatīts elpceļu vīruss, kas parasti rada vieglus saaukstēšanās simptomus. Lai gan lielākā daļa atveseļojas nedēļas vai divu laikā, tas var izraisīt arī smagu saslimšanu, īpaši zīdaiņiem, vecākiem cilvēkiem un hronisko slimību pacientiem.

RSV gadījumos ir palielinājies ģimenes ārstu apmeklējumu un hospitalizācijas skaits, tādēļ ir vērts uzziņāt vairāk. Iedzīvotāji slimo ar gripu, iespējams arī ar Covid-19 saslimušo skaita pieaugums, bet bērnu slimnīcas uzņemšanas nodalījumā nonāk bērni arī ar RSV.

ŠOGAD SĀCIES AGRĀK

RSV uzliesmojuma laiks un smagums var atšķirties ģeogrāfiski un atkarībā no gada laika. Parasti tas sākas vēlā rudenī un maksimumu sasniedz ziemā. Taču šogad daudzviet pasaulē un arī Latvijā RSV un gripa sākas agrāk un ilgst joprojām, turklāt vienlaikus cirkulē Covid-19, tāpēc slimošanas draudi trīskāršojušies. Pie vainas arī pilnīga atteikšanās no slimību ierobežojošām prasībām, tai skaitā maskām, ļaujot vīrusiem brīvi izplatīties.

LASĪTĀJS NEMIERĀ

Kam jāatbild par elektrības pārrāvumu?

Kādam mājāsaimniecībai Kuldīgā lieli zaudējumi radušies elektrības piegādes pārrāvuma dēļ, bet *Sadales tīkls* savu vainu neatzīst.

NODARĪTA LIELA SKĀDE

3. janvārī divos naktī ģimeni pamodinājusi pēkšņa gaismas ieslēgšanās un blīkšķiem līdzīgas skaņas indukcijas plīti. Problēmu radījis vadu savienojums, kas atnācis vaļā no elektrības staba blakus privātmājai. Zvanīts *Sadales tīklam*, tur atbildēts, ka uzņēmums par to nav atbildīgs, lai gan bojājums ir ārpus mājas. Sabojātas daudzas elektroiekārtas: ledusskapis, indukcijas plīts, trauku mazgājamā mašīna, datoris u.c. Saimniekiem pašiem nācies meklēt elektriķi, lai elektrības piegādi mājai atjaunotu. *Sadales tīkla* komanda gan atbraukusi, izkāpusi no mašīnas, bet pateikusi, ka nav viņu darīšana un aizbraukusi. Ģimene nolēmusi vērsties ar prasību, lai uzņēmums samaksā zaudējumus, kā arī atlīdzina par savienojuma atjaunošanu, jo tas bija jādara pakalpojuma sniedzējam, ar kuru par to noslēgts līgums.

APZINĀTĪES RISKU

Vislielākais smagu RSV komplikāciju risks ir zīdaiņiem, kas jaunāki par sešiem mēnešiem, īpaši priekšlaicīgi dzimušiem. Otra riska grupa ir 65 gadus veci cilvēki un vecāki. RSV ir īpaši bīstams tiem, kam ir blakus slimības, tostarp sirds vai plaušu problēmas, kā arī novājināta imūnsistēma, piemēram, tikko pārslimots kovids vai gripa.

Visaugstākie RSV hospitalizācijas rādītāji bērniem ir pirmajos mēnešos. Īpaši bīstams tas ir jaundzimušajiem līdz mēneša vecumam. Slimnīcā lielākā daļa bērnu ir līdz diviem gadiem.

Vecākiem cilvēkiem RSV ir biežs smagu elpceļu slimību cēlonis. Infekcija var izraisīt akūtu miokarda infarktu, insultu, saasināt astmu un hronisku sirds un plaušu slimību (HOPS). RSV infekcijas rādītāji pacientiem ar HOPS ir gandrīz divas reizes augstāki, salīdzinot ar citu hronisko slimību pacientu grupām.

SIMPTOMU BUĶETE

Tāpat kā citām infekcijām, arī RSV simptomu kopums ir plašs. Zīdaiņiem var būt apgrūtināta elpošana, drudzis, klepus, sēkšana, iesnas, viņi atsakās ēst. Savukārt lielai daļai pieaugušo šī saslimšana var izpausties kā saaukstēšanās. Nedaudz specifiskāks simptoms ir sēkšana un bronhu spazmas. Vecākiem cilvēkiem RSV nereti izpaužas kā pneimoniya.

KĀ IZPLATĀS?

Saslimt var, ieelpojot inficēta cilvēka klepojam vai šķaudot izdalītos pilienus. To var iegūt arī tiešā saskarē ar šiem pilieniem, piemēram, aizskarot inficētas virsmas un pieskaroties degunam vai mutei. Uz cietām virsmām vīruss spēj izdzīvot vairākas stun-

das. Inficētie spēj RSV nodot tālāk trīs līdz astoņas dienas. Ja imūnsistēma novājināta, var slimot līdz pat astoņām nedēļām.

ĀRSTĒT IR ATVIEGLOT SIMPTOMUS

Ar RSV inficēta pacienta aprūpe parasti ir tāda pati kā citās saaukstēšanās slimībās – simptomi tiek atviegloti ar pretšāpju un pretiekaisuma līdzekļiem. Neatkarīgi no vecuma jādzēris šķidrumus, lai izvairītos no dehidratācijas. Dažreiz astmas lēkmei līdzīgo simptomu ārstēšanai iesaka arī specifiskas zāles lēkmes mazināšanai (inhalatoru vai nebulizeru). RSV gadījumā, ja elpošana pārlietu apgrūtināta, zīdaiņiem, īpaši jaunākiem par sešiem mēnešiem, kā arī vecākiem cilvēkiem var būt jānododas uz slimnīcu. Tad pacients saņem skābekli, šķidrumu, īpaši smagā gadījumā viņš tiek intubēts un mākslīgi elpināts.

SVARĪGI IR APTURĒT

RSV no cilvēka uz cilvēku izplatās klepojot, šķaudot, sarokojoties. Vislabākā profilakse ir izplatību apturēt. Klepojot un šķaudot aizsedziet muti un mazgājiet rokas ar ziepēm un ūdeni vismaz 20 sekundes, nēsājiet līdz ruku dezinfekcijas līdzekli un, protams, publiskās vietās valkājiet sejas masku! Tā var nodrošināt trīskāršu aizsardzību: pret kovīdu, gripu, arī pret RSV un citiem elpceļu vīrusiem.

ATVESEĻOŠANĀS ATŠKIRAS

Maziem bērniem tā var ilgt trīs līdz septiņas dienas. Pieaugušajiem simptomi parasti mazinās nedēļas laikā, pēc divām jau varētu gaidīt, ka tie izzudīs pavisam, taču var paiet arī ilgāks laiks, lai justos pilnībā vesels.

ATGĀDINA PAR NOTEIKUMIEM UN APDROŠINĀŠANU

Sadales tīkls iesaka: lai izvairītos no bojājumiem mājokļa elektroinstalācijā, kas var bojāt arī ikdienā izmantojamās ierīces, īpašniekam vai pārvaldniekam ir svarīgi vismaz reizi desmit gados, kā to nosaka Ministru kabineta noteikumi nr. 238 (Ugunsdrošības noteikumi), uzaicināt atbilstošas kvalifikācijas elektrospeciālistu un mājokļa instalāciju pārbaudīt. Uz problēmām norāda bieža vai neizskaidrojama elektrības drošības slēdžu (tā saukto korķu) atslēgšanās pat ar mazu slodzi, neizskaidrojams elektrības patēriņa pieaugums (strāvas noplūdes dēļ), tas, ka sakarst vadu savienojuma vietas (rozetes, slēdži) vai elektroierīces *sit pa pirkstiem*, kā arī sprieguma svārstības. Vēl viens veids, kā klienti sevi var pasargāt no neplānotām izmaksām instalācijas bojājumu dēļ, ir iekārtu apdrošināšana. Par to var interesēties pie apdrošinātājiem vai elektrības tirgotāja.

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kādas ir jūsu pašārstēšanās metodes, kad jūtaties fiziski vai garīgi slikti?

Iluta Alsberga, mūziķe bērna kopšanas atvaļinājumā:

– Vēršos pie Dieva. Protams, esmu sevi ārstējusi arī ar zāļu tējām – kumelīšu, raudeņu –, ja ir saaukstēšanās vai vēdera problēmas, un citiem homeopātiskiem līdzekļiem. Taču galvenais ir iekšējais spēks: ja tici, ka viss būs labi, tad visas kaites pašas no sevis atrisināsies. Garīgām problēmām gan palīdz vienīgi garīgā literatūra un lūgšanas. Lasu Bībeli un citu žanru grāmatas. Man ļoti palīdz arī afirmācijas*, iedrošinājuma vārdi ar pozitīvas domāšanas spēku, ko atrodu internetā, biežāk vietnē *Pinterest*. Vārdus, kas mani uzrunā, izrakstu savā dienasgrāmatā.

Lidija Pētersone, kuldīdzniece:

– Es kalpoju un dzīvoju Dievam – Viņš ir mans stiprinājums. Viņu esmu piedzīvojusi vairākas reizes – kā dziedināšanu, vadību ikdienā pat vismazākajās lietās. Visas problēmas un vajadzības sūtu uz augšu. Protams, ir reizes, kad jāiet pie ārstiem, taču vairākkārt, kad aizlūdzu un domāju pozitīvi, sāku manīt, ka kaite izzudusi. Dievs dod garīgo stiprinājumu šajā izaicinājumu pilnajā laikā. Citreiz, kad jūtu nemieru, tad aizlūdzu, atzīstot, ko esmu darījis nepareizi, un pēc brīža saņemu atbildi: mani pārņēmis miers. Homeopātija, joga, austrumu medicīna ir pret Dieva vārdu – tās es nepieņemu. Ja pirmajā vietā būs Dievs, visas citas lietas nokārtosies. Novēlu katram ar Viņu sastapties.

Svetlana Gologuzova, zobārstniecības asistente:

– Man palīdz fitness. Vingroju jau 20 gadus. Cenšos aiziet uz studiju *Viva fitness* Kuldīgā vismaz divas reizes nedēļā. Pēc nodarbības jūtu, ka ir kļuvis labāk gan fiziski, gan garīgi. Esmu izmēģinājusi arī ūdens aerobiku, pilates un visu ko citu. Vēl atīrīt prātu palīdz gari pārgājieni, vasarā – ritenbraukšana.

Inga, Kuldīgas sociālā dienesta darbiniece:

– Tieku galā pati saviem spēkiem. Klausos mūziku un cenšos negatīvas domas novērst strādājot. Man patīk dažādi krievu popmūziķi. Dažreiz padzeru zāļu tējas. Interesē arī astroloģija – nākotnes paredzējumi gadam, zodiaka zīmēm. Iknedēļas horoskopiem gan neticu.

Vladimirs Iljins, bezdarbnieks:

– Vēršos pie savas sievietes! Viņa rodu mierinājumu un stiprinājumu. Visu, kas mani nomāc, izstāstu viņai. Citu paņēmieni šobrīd nav. Agrāk negatīvas domas novērsu skrienot, tagad eju pastaigāt ar bērnu ratiņiem – arī tas palīdz. Ja jūtos ļoti slikti, palūdzu Dievu, taču vairāk gan pašļaujos pats uz sevi. Astroloģijai neticu. Domāju, ka cilvēks pats ir savas laimes kalējs.

Velta, pensionāre:

– Ja ir slikti, eju pie ģimenes ārsta. Sliktas domas mēģinu izkļiedēt pati. Mēģināts ir viss kas, taču vislabāk palīdz kustības, aktivitātes. Nedrīkst domāt par to, cik ir slikti. Ja man arī kas iesāpās, nodomāju, ka gan jau viss būs labi, iedzeru kādu nomierinošu, dziedinošu zāļu tēju. Tās lasu pati. Mājās ir piparmētras, liepziedi, gaiļbikši un vēl viss kas.

* Pozitīvi apgalvojumi, ko atkārtoti tāpēc, lai negatīvos uzskatus nomainītu pret pozitīviem

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Zemessargi izdala Zviedrijas palīdzību

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes bataljoni vairākās pašvaldībās, tai skaitā Kuldīgas novadā, nogādājuši Zviedrijas labdarības organizāciju sarūpēto palīdzību. Tā sūtīta trūcīgām, maznodrošinātām ģimenēm, senioriem un kara bēgļu ģimenēm no Ukrainas.

Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona viri palīdzību no Zviedrijas atveduši uz sociālo dienestu Skrundā.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris pulkvedis Andris Rieksts skaidro: „Mums visiem ir kopīgs mērķis – palīdzēt grūtā brīdī. Latvijā drošu patvērumu raduši arī vairāki tūkstoši kara bēgļu no Ukrainas. Viņiem šeit dzīve jāsāk no nulles, tāpēc palīdzības sūtījuma sadali bataljonu pārstāvji koordinē kopā ar sociālajiem dienestiem, kuriem ir informācija par vajadzībām.”

45. kaujas nodrošinājuma bataljona karavīri un zemessargi apģērbus un apavus nogādāja sociālā dienesta Skrundas klientu apkalpošanas centrā un pie ukraiņu ģimenes Skrundā, kā arī veda uz Rudbāržu pagasta aprūpes namu *Valtaiķi* un Saldus novada dienas

centriem Ezeres, Kursīšu, Jaunaucē, Rubas un Vadakstes pagastā.

„Humāno palīdzību no Zviedrijas esam saņēmuši arī agrāk. Cilvēki to gaida un novērt,” saka Ilva Kliemane, Kuldīgas novada sociālā darbiniece Skrundā. Apģērbs un apavi nonāks pie tiem, kuriem palīdzība nepieciešama. Citās reizēs saņemti arī trauki, kas iedzīvotājiem bijuši ļoti noderīgi.

Zemessardzes 44. kājnieku bataljona pārstāvji kravu nogādāja Liepājā biedrībai *Patvēruma ģimenei*, 46. kājnieku bataljona vedums nonāca Talsu novada Laucienes pagasta pansionātā un Virbu pagastā pie ukraiņu ģimenēm, 51. kājnieku bataljona palīdzības krava

aizvesta Tukuma un Dobeles novada sociālajam dienestam.

Sadarbību ar Vācijas un Zviedrijas nevalstiskajām organizācijām koordinē Elmārs Pļaviņš, Nacionālo bruņoto spēku vecākais eksperts starptautiskās militāri reliģiskās sadarbības jautājumos, kurš sadarbojas arī ar Ukrainas armijas struktūrvienībām, lai sniegtu atbalstu karavīriem un civiliedzīvotājiem.

Sūtījums no Zviedrijas saņemts 23. decembrī un vispirms nogādāts poligonā *Mežaine*.

Līga Gabrāne
Gata Dieziņa (Aizsardzības ministrija) foto

Var ieteikt Gada balvai kultūrā

Līdz 27. janvārim pašvaldība aicina iedzīvotājus izvirzīt nominantus Kuldīgas novada Gada balvai kultūrā.

Kandidātus var pieteikt šādās kategorijās: *Gada notikums kultūrā Kuldīgā*, *Gada notikums kultūrā Kuldīgas novadā* un *Gada cilvēks kultūrā*. Anketa jāaizpilda mājaslapā www.kuldiga.lv sadaļā *Kultūra*. Jāpamato ar īsu aprakstu, par ko nominācija piešķirama. Saņēmējus noteiks žūrija, balvas tiks pasniegtas 17. februārī Kuldīgas kultūras centrā, izceļot nozīmīgākos aizvadītā gada notikumus un godinot nozares personības.

Kristīne Pabērza

Gan nopietni, gan jautri

Pēc divu gadu pārtraukuma Skrundas kultūras namā 14. janvārī 18.00 atgriezīsies tradicionālais amatiermākslas kolektīvu koncerts.

Kā ierasts, būs divas daļas: pirmajā – nopietna uzstāšanās, otrajā kolektīvi sevi rādīs jautrās noskaņās un būs sagatavojuši priekšnesumus par tēmu *Lai prieks tev un man*. Piedalīsies pašdarbnieki no Skrundas, Rudbārziem, Nīkrāces un Raņķiem, pasākumu vadīs Arvis Zēmanis.

Līga Gabrāne

Tikpat kā bez slēpēm

Šī ziema mūs pārsteigusi ar snieģputeni un silto laiku, sniegs sasnieg, bet neturas, tādēļ nākas atteikties no tādiem ziemas priekiem kā slēpošana. Kuldīgā ir iespēja distanču slēpes nomāt, un arī skolu noliktavās tās stāv. Bet vai bijušas pieprasītas? Komentē dažādu iestāžu pārstāvji.

Antona Grundmaņa stadionā Kuldīgā maiņas dežurants Artūrs Kimbors stāsta: „Šogad slēpju noma bija pieprasīta minimāli, vairāk pirms puteņa, kad sniegs nebija tik dziļš. Tad atkal bija par seklu – paslēpot ļoti grūti. Slēpošanai vajadzīga piemērota vieta – tai jābūt līdzenai un tādai, kurā var iedurt nūjas, lai atspertos.” Ja šogad sniegs vēl uzsnigs un apstākļi būs piemēroti, slēpju noma būs pieejama.

Kuldīgas novada sporta skolas kompleksa pārzinis Aivars Zeps komentē: „Šogad ļoti švaki – cilvēki slēpes iznomāja tikai divas dienas, bet tas jau bija pirms Ziemassvētkiem. Lielāks pieprasījums bija no *Goda ģimenes* karšu īpašniekiem un senioriem, jo viņi distanču slēpes varēja nomāt bez maksas.”

Sporta skolas direktora vietnieks Ivo Solomahins pastāstīja par slēpošanas trasi: „Veckuldīgā, Dārzniecības ielā, neliela bija izveidota, tomēr laikapstākļu dēļ tā tur noturējās tikai nedēļu.” Trašu izveidei vajadzīgs piemērots reljefs, sniegam jābūt

tādam, ko var pieblīvēt, un tādam, kam nespīd cauri zāle. Turklāt vieta nevar atrasties privātīpašumā. Trase tiek veidota sadarbībā ar Kuldīgas tūrisma un orientēšanās klubu *Taka*. „Citās pilsētās, kur sniegu var sagaidīt regulārāk, slēpošanas trasi jau sagatavo vasarā. Kuldīgā tāda prakse vēl nav iegājusies – mēs to darām tad, kad ir uzsnidzis,” tā I. Solomahins. Ja laikapstākļi būs piemēroti un sniegs noturēsies ilgāk par divām dienām, iespējams, tiks izveidota jauna distanču slēpošanas trase.

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas direktore Valda Gaure pastāstīja, ka šosezon skolēniem nav vēl iznācis slēpot. Citus gadus gan, ja apstākļi ir piemēroti, sporta stundās viņi to dara. „Slēpošanai parasti izvēlamies sporta skolas iekārtoto trasi. Jauniešiem slēpot patīk, un tas ir sava veida piedzīvojums, jo visiem mājās savu slēpju nav. Sporta skolotāji cenšas šo iespēju izmantot.”

Arī Nīkrāces pamatskolas lietvede Guna Liepa atzīst, ka šogad nav iznācis slēpot ne reizes: „Kad apstākļi bija piemēroti, bija jāgatavojas Ziemassvētkiem, vienīgi jaunsargi paspēja slēpes iebrukt. Citus gadus sporta stundās skolotājs ar skolēniem dodas gan slēpot, gan braukt ar ragaviņām. Tad atsauksmes vienmēr bijušas pozitīvas.”

Laura Vilerte

POLICIJAS ZIŅAS

Krāpnieks darbojas feisbukā

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šerņova.

No 5. līdz 12. janvārim Kuldīgas pusē bijis ļoti mierīgi – iecirknī sākti tikai divi administratīvie procesi. Reģistrēti 12 ceļu satiksmes negadījumi, tostarp astoņos notikusi sadursme ar meža dzīvniekiem, trijos uzbraukts stāvošam transportlīdzeklim, bet Pelčos automašīnas *Audi* vadītājs nobraucis no ceļa, sabojājot nožogojumu. Nevienā gadījumā cilvēki nav cietuši. Dzērumā pieķerts velosipēdistis – 11. janvārī 3.30 Stacijas ielā vīrietis braucis 2,28 promiņu reibumā.

Sākts kriminālprocess par krāpšanu. Kāds iedzīvotājs vēlējas iegādāties precis, atsaucoties uz sludinājumu feisbukā. Viņš pārskaitījis naudu uz norādīto kontu, bet precis nav saņēmis. Noskaidrots, ka tā nav izsūtīta, arī nauda nav atmaksāta. Valsts policija aicina iedzīvotājus būt uzmanīgiem – vispirms pārbaudīt informāciju par pārdevēju un tikai tad maksāt par interneta sludinājumu noskatītu precis. Drošāk maksāt tikai tad, kad manta jau piegādāta. Ja rodas aizdomas par krāpšanas mēģinājumu, piedāvājiem ar pārdevēju satikties, lai precis apskatītu! Policijas pieredze rāda: krāpnieki parasti norāda, ka atrodas tālā pilsētā, un izdomā dažādus attaisnojumus, kāpēc klātienē precis parādīt nevar. Savukārt, pēc interneta sludinājuma pērkot no uzņēmuma, vienmēr jāpārbauda, vai norādītais bankas konts sakrīt ar uzņēmuma mājaslapā redzamo. Jāatceras, ka vienmēr var piezvanīt pa uzņēmuma tālruni, lai pārbaudītu, vai tā pārstāvji tiešām šo sludinājumu ievietojuši.

Tāpat iedzīvotāji aicināti pastāstīt bērniem, ka, pērkot precis internetā no privātpersonām, jābūt uzmanīgiem.

Pierakstījusi Daina Tāfelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Daudzi joprojām slimo, citi dzer un pārsit pieri

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

5. janvāris. Pacientu mazāk, nekā ierasts. Vairākiem bērniem ir vīrusu saslimšana, pieaugušajiem – paaugstināts asinsspiediens un sāpes vēderā.

6. janvāris. Dažādas sīkas traumas: krūškurvja sasitums, potītes lūzums. Vairākus pacientus pārvedam uz citiem stacionāriem. Bērniem ir sāpes vēderā. Naktī uzņemšanas nodaļā ierodas sieviete, kura pirkstus sagriezusi uz glāzēm.

7. janvāris. Vairākiem bērniem ir vīrusa infekcija, tai skaitā gripa. Pieaugušajiem dažādas traumas: potītes lūzums, saišu sastiepums. Vienu vīru atved policisti – viņš reibumā pārsitis pieri. Citu vīrieti, arī reibumā, atved neatliekamā palīdzība. Abi vīrieši ir agresīvi, mēģina ārstam sist un pat spļaut. Pēc palīdzības saņemšanas abus aizved policija.

8. janvāris. Diena paiet mierīgi. Vairāki ir krituši un guvuši traumas, vairākiem lauza gūža.

9. janvāris. Arī šajā dienā pacientu ir mazāk nekā parasti. Ierodas bērni ar vīrusu saslimšanām.

10. janvāris. Kāds cilvēks krītot traumējis muguru. Divus gadus vecs bērns bērnu dārzā pakritis – lūpai jāuzliek šuves. Vairākiem mazulītiem ir vīrusu saslimšana. Divi ir kovida pacienti. Viens cilvēks traumā guvis darbā – krītot salauzis roku.

11. janvāris. Viens ierodas ar potītes traumu, citam darbā uzkritis zars. Ir vēl vairākas sīkas traumas. Vairākiem bērniem paaugstināta temperatūra un vīrusu saslimšana. Vairākiem cilvēkiem ir paaugstināts asinsspiediens un sāpes mugurā.

Pierakstījusi Inta Jansone

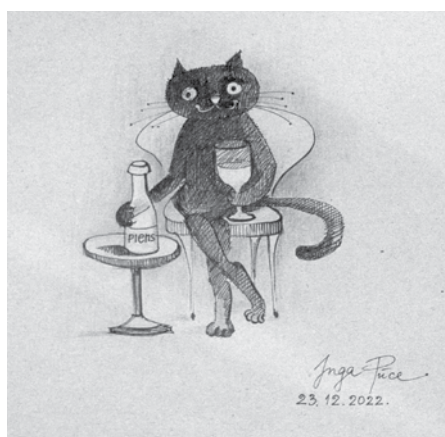
Zīmētas kartītes dāvā prieku

„Patiesībā jau nevajag daudz. Pilnībā pietiek ar kartīti, ar to, ka cilvēku atceramies vai ka dāvētā kartīte ir saglabāta. Tas ir pārsteigums, kas rada laimes izjūtu,” par pašas zīmētajiem apsveikumiem un ielūgumiem saka Kuldīgas māksliniece Inga Pūce.

Līdz 10. februārim bibliotēkā grafikas izstādē *Daudz laimes!* galvenie tēli ir kartītes, kas dāvinātas tuviem cilvēkiem – Dārziņu un Baložu ģimenei. Atklāšanā I.Pūce pateicās pakalpojumu nodaļas vadītājai Ivetai Grīniņai par uzaicinājumu. „Ļoti priecājos, ka tiku izrauta no savas rutīnas un slinkuma. Kad sāku domāt, kādi darbi pietāvētu šai telpai, secināju, ka varu piedāvāt to, kas plašākai publikai nav pieejams. Sapratu, ka tie būs apsveikumi, un uzrunāju draudzenes. Biju pārsteigta, ka viņas šīs kartītes saglabājušas.”

Katram darbam ir savs stāsts. Māksliniece atminējās, ka padomju laikos bijusi etiķete – atšķirībā no mūsdienām ciemos iets tad, ja saņemts ielūgums. Dažām kartītēm blakus zīmējumi – tie radīti īpaši izstādei. „Te var redzēt, kā no jēlmateriāla top gala variants: ielūgums, apsveikums. Savā ziņā šie darbi ir kā dokumentāli fakti. Darbā, kas saistīts ar Skolotāju dienu, iekļauts fakts par to, ka nezināju nākotni: vai nodarbības būs attālināti vai klātienē. Kad paskatos, atceros: jā, tas bija drausmīgais (pandēmijas – red.) gads.” I.Pūces kartītēs redzami arī kaķi – ne tikai pašas Čārlijs, bet arī draudzenes ģimenes iemītnieki: „Bez kaķiem Kuldīgā dzīve nenotiek. Tie nav īsti draugi, kuriem to nav. Drīkst būt arī suns, bet tāds, kurš mīl kaķus.”

Kā saka autore, apsveikumus viņa zīmē teju vai visu dzīvi, tiklīdz iemācījusies turēt rokās pildspalvu un zīmuli. Interese radusies padomju laika bērnībā, kad kartītēm nebija lielas izvēles: uz tām bija nelķes, tulpes un kas tamlīdzīgs. Zīmēšana turpināta studiju gados. Tāds apsveikums ir īpaša dāvana: „Tas ir ļoti personiski. Ja cilvēks nedzīvo blakus un es nevaru aiziet uz kafiju ar dāvaniņu, šis ir pēdējais, kā varu apsveikt. Pazīstot cilvēku, zīmēju portretu vai priekšstatu par

viņa dzīvi, reizēm paironizējot.” Iedvesmu viņa smeļas no draugu dzīvesveida. „Mēģinu atspoguļot tā cilvēka būtību. Tas ir arī mans atspulgs, kā es to uztveru. Draugi iedvesmo –

„Ieraugot draugu atnesto, mani tiešām pārņēma laime. Varbūt atliek tikai kādam pateikt *Daudz laimes!* vai *Svinam šodien!*, vai arī *Cik forši, ka tu esi. Dzimšanas diena var notikt katru dienu,*” izstādes *Daudz laimes!* atklāšanā teica apsveikuma kartīšu autore Inga Pūce.

paši vainīgi, ka tiek pie tāda dizaina un idejas!” smejas I.Pūce.

Kristīnes Pabērzas teksts un foto

Sadarbība kultūras dzīvi bagātinās

No sadarbības projektā *Eiropas kultūras galvaspilsēta 2027* Kuldīgas novads iegūs daudz, jo arī mūsu kultūras piedāvājums tiks papildināts ar nebijušiem un vērienīgiem notikumiem, kādi nav piedzīvoti, uzskata kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa.

Gada nogalē interjera muzejā *Hoiķeres kundzes viesu nams* Liepājas vadība ar Kuldīgas un Dienvidkurzemes novada vadību parakstīja nodomu protokolu par kopīgu darbu. Projekta *Liepāja 2027* komanda ar Liepājas domes priekšsēdi Gunāru Ansiņu, Kuldīgas novada domes priekšsēdi Inesi Astaševsku, Dienvidkurzemes novada domes priekšsēdi Aivaru Priedolu un citiem atskatījās uz pērnā gadu, kad Liepāja ieguva titulu *Eiropas kultūras galvaspilsēta 2027*, un apsprieda ieceres. Galvenais mērķis ir ar stratēģiski plānotu pasākumu sēriju veicināt Kurzemes attīstību kultūrā, izglītībā, ekonomikā, vides labiekārtošanā, sociālajā jomā un sabiedrības iesaistē.

„Katru pašvaldība apņēmusies to, kas ierakstīts pieteikumā. Liepāja veido organizāciju, kas pārvaldīs projekta finansējumu un ievieš programmu. Kad organizācija to pārņems, būs konkrēti uzdevumi,” stāsta kultūras nodaļas vadītāja D.Reinkopa. Dalī-

Nodomu protokolu par darbu projektā *Eiropas kultūras galvaspilsēta 2027* paraksta novada domju priekšsēdži: Aivars Priedols (Dienvidkurzeme), Inese Astaševska (Kuldīga) un Gunārs Ansiņš (Liepāja).

ba pieredzi paplašinās – nozares spēju paredzēts stiprināt, izglītojot kultūras operatorus, veicinot projektus, lai iegūtu finansējumu. „Ļoti liels ieguvums ir mūsu novada kultūras attīstības stratēģija. Tās izveide gan saistīta ar Kuldīgas pieteikumu Eiropas kultūras galvaspilsētas titulam. Pateicoties tam, ka mums stratēģija ir, bija vieglāk izvēlēties

projektus Liepājas programmai. Dalība veicinās publicitāti un mūsu producentiem dos labu pieredzi, kā organizēt tāda mēroga notikumus. Arī iedzīvotāji iegūs, jo nāks jauns kultūras piedāvājums, kāda citādi varbūt nebūtu.”

Kristīne Pabērza Lāsmas Reinfeldes arhīva foto

Alsungā maksa tiks mainīta

1. februārī stāsies spēkā jauns SIA *Alsunga* pakalpojumu tarifs: ūdensapgādei tie būs 1,12 eiro/m³, kanalizācijai – 1,62 eiro/m³ (bez PVN). Tas apstiprināts Kuldīgas novada domes sēdē.

Pašvaldībā saņemts valdes priekšsēža Jāņa Gornija iesniegums par tarifa maiņu Alsungas pagastā, pamatojoties uz straujo resursu cenu pieaugumu.

2021. gada decembrī pašvaldība ar *Alsungu* noslēdza līgumu par ūdenssaimniecības pakalpojumiem. Pēc uzņēmuma informācijas, aizpērn novembrī SIA *Alsunga* maksu noteica pēc komercuzskaites rādītājiem un ūdens patēriņa normām: 0,71 EUR/m³ par ūdeni un 0,71 EUR/m³ (bez PVN) par kanalizāciju. Patēriņa norma mēnesī vienam cilvēkam bija 2 m³, no pērnā gada – 3 m³.

Pašvaldības finanšu analītiķe Dace Buķele sacīja: „Izskatot komersanta dokumentus un informāciju, mums nav 100% pārliecības, ka tarifa projekts ir sagatavots pēc normatīvajiem aktiem. Aprēķinot jauno maksu, uzņēmums izmanto tādus datus par piegādāto ūdeni, kas nav iegūti atbilstošu komercuzskaites aparātu mērījumos.”

J.Gornijs aicināja deputātus tarifu apstiprināt, lai darbu varētu turpināt. Pašvaldības kapitāl pārvaldības un audita nodaļas vadītāja Inga Kaltņiece tam piekrita un papildināja: „Tarīfam jāsedz izmaksas, kas saistītas ar ūdens ražošanu, piegādi un attīrīšanas ietaisēm. Bet vajadzētu padomāt arī par vairāku skaitītāju ierīkošanu.” Uz to uzņēmuma pārstāve Kristīne Gornija sacīja: „Vienīgā vieta, kur apņemas skaitītāju sakārtot, ir centra tornis. Pārējos varētu likvidēt, jo pieslēgumu tiem ir līdz desmit un tas mums neatmaksājas.”

Pakalpojumam vajadzīgā infrastruktūra ir tikai uzņēmuma īpašumā, un tikai tas var daļā pagasta nodrošināt centralizētu ūdensapgādi un kanalizāciju. Deputāti tarifu apstiprināja, bet ar noteikumu – līdz pērnā gada 30. decembrim *Alsunga* iesniegs apliecinājumu, ka tās darbība sabiedrisko pakalpojumu jomā atbilst normatīvajiem aktiem. Uzņēmums to ir izpildījis, un nākamajā mēnesī pagastā stāsies spēkā jaunā maksa.

Inta Jansone

Pienākumus uztic Rutai Karlovičai

Kuldīgas novada domes sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejas priekšsēdes Baibas Mikālas vietniece turpmāk būs Ruta Karloviča, tā lēmuši deputāti.

Inese Astaševska, kļūstot par domes priekšsēdi, beidza pildīt šos pienākumus. Jauno kandidāti izvirzīja B.Mikāla, sakot, ka viņa iepazinusi, kopā strādājot trīs sasaukumus. R.Karloviča apliecināja, ka pienākumiem ir gatava.

Inta Jansone

Dzidrīš' no suitiem

Alsundzniece Dzidra Vecarāja, kas vietējiem pazīstama kā Dzidrīš' no suitiem, cep mājas kūkas, vairāku veidu sklandraušus un citus gardumus, kas iecienīti tik ļoti, ka pēc tiem braucot pat no Rīgas. Pirms pāris gadiem Dzidra viesojusies TV raidījumā *La Dolce Vita*, kur daļu recepšu atklājusi vadītājam Roberto Meloni. Par to un vēl citiem vaļaspriekiem viņa stāsta *Kurzemniekam*.

PIRCĒJU RINDAS RĪGĀ

Pēc izglītības Dzidra ir friziere un desu meistare, mācījusies Valmierā. Patika pret kulināriju nākusi no mammas un vecmāmas. Dzidras stāsts aizsācies Rīgā 90. gados, pārdodot savas firmas vafeles: „Esmu dzimusi alsundzniece, taču jaunībā ceļi aizveda uz Rīgu. Sākumā strādāju par frizieri Ventspilī, bet Rīgā nonācu, strādājot uz zvejas un tirdzniecības kuģiem par bufetniece, un tur biju arī friziere. Kad satiku Vilni, apprecējāties un aizsākām mazo biznesiņu – cepām vafeles! Mums bija īstā, vecā vafelpanna, kur tās izdevās lielas. Pildīju ar zefīru, ko taisīju no augļu sulām. Ar celofānu satinām katru atsevišķi, salikām pilnas kastes un nesām tirgot Rīgā pie *Bērnu pasaules*. Zini, kāda rinda mums bija? Tik gara kā no šejienes līdz Rīgai! Pircēji zināja, kad būsīm, un rinda mūs jau gaidīja!”

Rīgā Dzidra bijusi pirmā zefīra vafeļu tirgotāja. Tolaik bijušas ļoti labas vafeļu plītiņas. Virsma lielāka, un vafeļu tūtiņu varēts uztaisīt vieglāk nekā tagad. Pildījums tapis pēc Dzidras receptes: „Kad strādāju uz kuģa, kas pārvadāja augļus, ik reizi no tiem izspiedu sulu un uztaisīju ko jaunu. Vajag cukuru, želatīnu, olu baltumu un sulu. Olu dzeltenumu savukārt vīrs lika klāt vafelēm, ko cepām ar sviestu.”

MĀJA PAR VAFEĻU NAUDU

Viegli gan neesot gājis: „Tie bija bargi laiki. Mūs visvisādi mēģināja apkrāpt. Daži mēģināja piespiest ar vafelēm dalīties. Viņi domāja: mēs cepsim, bet viņi tirgos. Teicu, ka tā neies cauri. Policisti vienu reizi pat aizturēja tik tādēļ, ka bijām ieguvuši tik daudz pircēju!”

Vafeles tirgotas vasarās, bet rudenī un pavasarī par sapelnīto naudiņu celta māja Alsungā: „Pircēji to zināja un jautāja: „Tad jums būs tikpat skaista māja kā jūsu vafeles?” Un kādi laiki nu pienākuši – par vafeļu naudu māju uzcēlām, taču ar kūkām to nevarām pabeigt jau vairākus gadus!” Kopš plītiņa sadegusi, tādas vafeles kā tolaik vairs neiznākot: „Tādu plītiņu nekur vairs dabūt nevar. Mums tagad ir apaļā vafeļu panna. Tās iznāk maziņas, un ir grūti noformēt.”

Tolaik pārdots arī saldējums:

Pirms pāris gadiem Dzidra Vecarāja viesojusies pie Roberto Meloni TV raidījumā *La Dolce Vita*.

Kūku un raušu īpašās receptes tiek nodotas mazbērniem Kristalai un Filipam.

Sklandraušus Dzidra cepot jau sen. Izmēģināts dažāds pildījums, taču nu jau ilgi viņa turas pie pieciem: burkānu, gaļas, biezpiena, maskarpones siera un rabarberu-ābolu.

Sklandrauši cepas divās krāsīs, vienā reizē pa 24.

„Taisīju krāsainu dažādu ogu saldējumu, piekrišana bija liela, taču drīz vien radās saldējums *Pingvīns*. Tomēr krāsaina nebija, tāpēc man pircēji bija tāpat.”

VASARĀ RAUŠI, ZIEMĀ PUZLES

Dzidras vafeles nūdien bijušas slavenas, vairāki pircēji vēl šodien braucot ciemos uz Alsungu nu jau pēc piecu garšu sklandraušiem (ar gaļu, burkāniem, biezpienu, maskarpones sieru, vasarā rabarberiem un āboliem) un vārtītā krēma kūkas, ko viņa cep pēc nemainīgas receptes.

No sklandraušiem pašai vislabāk garšoju īstais – burkānu. Tos Dzidra cep pa vasarām, tirgo sestdienās turpat pie mājas. Vienā reizē tiekot izcepti 24 sklandrauši, kas nopārdoti, vēl esot krāsni! Reiz nopirkt sklandrausi piestājis mūziķis Guntars Račs – atsauksmes bijušas tikai tās labākās.

Ziemā Dzidra cep pēc pasūtījuma.

Tad viņa laiku vairāk pavada ar mazbērniem Kristalu un Filipu, kā arī liek puzzles. Salikti dažnedažādi dabas un sadzīves skati. Daļa kā gleznas rāmjos pieliktas pie sienas: „Vīrs atklāja, ka Kuldīgā var nopirkt puzzles tikai par 50 centiem. Viņš šoziem salicis vairāk nekā desmit!”

Vienīgā problēma esot apkure: „Kādreiz pirkām briketes, taču nu viena paka maksā 500 eiro! Mums ar to ziemai nepietiek, tāpēc dzīvojamies pa viesistabu, ko sildām ar kondicionieri. Tas izmaksā 150 eiro. Ar tām briketēm, kas vēl palikušas, apsildām virtuvi un citas istabas, kad vajag.”

„LAI ZINA, KAS IR ĪSTA KŪKA!”

Ēdienu raidījumam *La Dolce Vita* Dzidru ieteicis kāds kuldīdznieks, taču nezinot, kurš. „Es jau mājās sacepu sklandraušus un kūku,

paņēmu līdzi. Roberto ieradās ar skaļiem izsaučieniem: „Kas te ir? Kas to visu izdarījis? Pa kuru laiku?” Liku kūku aiznest arī cita raidījuma vadītājam Kārlim Streipam. Kāpēc vedu? Lai viņi zinātu, kāda ir īsta kūka! Manējā nesaplok un nelūst – tā liecas. Tā ir kā dzīva! Streips, to apēdis, man uzrakstīja: „Ak, cik tā ļenganā kūka bija garšīga!” Ar Roberto viņa sazinoties vēl tagad: „Solīja braukt šovasar ciemos, uzdziedāt kādu dziesmiņu.”

TĪKAI NO PAŠA LABĀKĀ

Vaicāta par sklandraušiem, Dzidra stāsta: „Tos gatavoju no vislabākajām izejvielām. Biezpienu, saldo krējumu ņemam no *Talsu piensaimnieka*. Biezpienu taisa arī māsīca laukos – viņas biezpienu lieku kopā ar Talsu. Tā top biezpiena sklandrauši. Gaļas raušus taisu no žāvētas cūkas galvas gaļas, ko pārkam tirgū. To sama-

ļu, pievienoju papriku, sīpolus, zaļumus un samaisu ar kartupeļu biezeni. Kartupeļus novāru un sabakāju ar pienu.” Raušu apakšīņa top no rudzu miltiem, kam klāt vien sāls un labs margarīns: „Pa vasaru sviestu dod māsīca, taču garšā starpību nemanu.” Īstajam burkānu sklandrausim rudzu pamatnītē tiek iesmērēts kartupeļu biezenis: „Burkānus nomizoju un uzvāru jau dienu iepriekš. Samaļu ar saldo krējumu, balto un vaniļas cukuru un pievienoju diezgan daudz olu, lai pildījumu saturētu kopā. Maskarpones sieru raušiem taisu pati. Māsīcas dotajam biezpienam pieleju pienu, iegremdēju ūdenī, pavāru, pieliekot garšvielas un sviestu.”

Amanda Gustovska
Dzidras Vecarājas arhīva un Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Dzidras slavenās kūkas recepte

„Biskvītam izmantoju 12 olas ar visu dzeltenumu. Divas ēdamkarotes parastā cukura, vienu paciņu vaniļas cukura. To visu karstā ūdens peldē putoju ar divām slotiņām. Karstā ūdens peldē tādēļ, lai mikla celtos augšā un mani klausītu. Un tā jāputo ar divām slotiņām, lai iekļūtu gaiss, – tikai tad tā ceļas uz augšu.”

Blakus tiek izsijātas divas lielas karotes ar kviešu miltiem, kam klāt piesijā nedaudz kartupeļu miltu, lai kūka mīkstāka. „Kad olas ar cukuru uzputotas, pa mazam daudzumam izsijātos miltus lieku klāt tā, lai mikla nenoplok. Tad lieku cepties.”

Biskvīts tiek smērēts ar paštaisītu zapti un vārīto krēmu, kas gatavots tā: „Lai sasmērētu vienu kūkas kārtu, vajadzīgs puslitrs saldā krējuma un 15 gramu želatīna, ko apleju ar pienu un izšķīdinu. Krējumam pievienoju olu baltumu un putoju, mazliet pieberot sāli. Vēlāk pievienoju pūdercukuru. Tad lieku klāt izšķīdināto želatīnu un turpinu putot, līdz krēms gatavs.”

Dzidra saka: „Viena meitene man raksta, ka mīklai liekot sešas olas, sešas karotes miltu un sešas karotes cukura. Tad nu man jāprasa, vai pēc tam nav cukurslimība. Arī tajās kūkās, kas lielveikalos, viss ir tik salds: krēms, zapte, biskvīts! Manuprāt, tās nav ēdamas.”

„Visu laiku jābūt tonusā, jāzina, kas jauns”

Pediatre IEVA ZEMARĀJA Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļas vadītājas pienākumus pilda kopš pagājušās vasaras. Lēmuma pieņemšanai bijis vajadzīgs laiks, un, jūtot tuvu cilvēku atbalstu, viņa izlēmusi par labu dzimtajai pilsētai.

Kad sākat bērnu nodaļā strādāt?

Pagājušā gada februārī sāku šeit braukt uz dežūrām, bet pamatdarbā esmu kopš jūnija. Klūt par nodaļas vadītāju neplānoju, bet šāds piedāvājums nāca... Pazinu slimnīcas iepriekšējo galveno ārsti Agati Zīverti, ik pa laikam Rīgā sazinājāties, bija arī nejausās tikšanās ārpus darba, piemēram, sportojot. Agrākajos laikos vienoja arī koris *Cantus* Kuldīgas mūzikas skolā. Viņa stāstīja, ka bērnu nodaļā trūkst pediatru un nav, kas dežurē. Esot grūti izveidot grafiku. Piekritu braukt uz dežūrām, jo vecāki dzīvo Kuldīgā un tā bija iespēja viņus apciemot biežāk. Atceros, ka februārī grafiks bija pilns – palika tikai viena brīvdiena.

Vai piedāvājumu apdomājat ilgi?

Sākumā bija dežūru piedāvājums. Aicinājums būt par nodaļas vadītāju nāca pēc tam, un to neuztvēru nopietni, jo dzīvoju Rīgā un biju lielā slodzē bērnu slimnīcā. Tomēr par to domāju. Pēc kāda mēneša pati jautāju, vai piedāvājums vēl spēkā. Ar Agati pārrunājām slodzi, atalgojumu, dzīvesvietu. Man atkal vajadzēja laiku pārdomāt. Uz lapas sarakstīju plusus un minusus, aprunājos ar dzīvesbiedru. Kopā izlēmām par labu Kuldīgai. Saņēmu atbalstu arī no vecākiem un citiem, lai šo iespēju izmantoju. Tā jūnijā sāku. Tagad varu teikt, ka lēmums bija labs.

Vai darbs slimnīcā ir vienīgais?

Nē, esmu saglabājusī dežūras Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā. Sākumā bija vairāk, tad nomazināju uz dienakti, lai vieglāk atbraukt un aizbraukt. Tur caur uzņemšanas nodaļu gadījumu ir vairāk. Tā ir laba pieredze. Kaut kas pamainās arī ārstniecības algoritmos. Esmu visu laiku tonusā, zinu, kas jauns. Arī ar kolēģiem sazināties vieglāk, dažos gadījumos atbalsts ir labāks. Domāju, ka dežūrām Rīgā man vajadzīgi vēl pāris gadu, lai es varētu teikt: „Stop! Nu esmu pietiekami spēcīga.”

Cik ilgi esat pediatre?

Kad sāk rezidentūru pediatrijā, jāsāk arī strādāt, jo ir obligātās dežūras. Es rezidentūru sāku 2015. gadā. Daži to definē kā strādājošu studentu. Taču medicīnā visu laiku mācāties, jo situācijas nekad nav vienādas.

Kādēļ medicīnu izvēlējāties?

Skolas laikā sapratu, ka vēlos

„Tagad varu teikt, ka tas bija labs lēmums – nākt uz Kuldīgu dzīvot un strādāt te,” saka slimnīcas bērnu nodaļas vadītāja, pediatre Ieva Zemarāja.

dzīvi saistīt ar bērniem. Auklēju radnieku bērnus – tā bija sirdslieta. Daudzus gadus pavadīju mūzikā, jo mācījos Kuldīgas mūzikas skolā. Mana specialitāte bija klavierspēle. Lai arī vidusskolā mūzika bija tuva, tālāk gribējās tomēr darīt ko citu.

Mācījos Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolā, man patika ķīmija un bioloģija, mazāk fizika. Vidusskolā mērķtiecīgi sāku gatavoties studijām medicīnā.

„Uz lapas sarakstīju plusus un minusus, aprunājos ar dzīvesbiedru. Kopā izlēmām par labu Kuldīgai.”

Iznāca pašai pielikt pūles. Gadu braucu uz Stradiņiem, kur notika sagatavošanās kursi: padziļināti apguvu ķīmiju, bioloģiju. Fiziku vairāk mācījos pie skolotāja Vladimira Osanova. Papildus arī ķīmiju pie Annas Vētras. Tas bija iespringuma laiks. Ar pirmo reizi tiku budžeta grupā. Studējot pirmajā kursā, jau kļuva skaidrs, ka būšu bērnu ārste.

Vai arī dzīvesbiedrs saistīts ar medicīnu?

Nē. Dzīvesbiedrs (Jānis Tomašs – red.) ir literatūras cilvēks. Viņš izdevis divus dzejas krājumus: *Melnie darba cimdi* un *Smagatlētika*. Saņēmis arī vairākus apbalvojumus. Jāņa dzimtā gan viņš ar medicīnu nav saistīts, tā viņu interesē. Esam vecāki četrus gadus vecajam dēliņam Martam. Gribas ar bērnu pavadīt vairāk laika, un jāmēģina visu sabalansēt.

Kuldīgas slimnīcā ir pozitīvā puse – dzīvojam blakus dienesta dzīvoklī. Tur atsevišķi paredzēti jaunajiem speciālistiem. Varu aizskriet uz mājām un tur paēst pusdienas. Gaidām uz to, kuru bija plānots piešķirt rindas kārtībā.

Pašlaik ir vīrusu laiks. Kāda situācija ir bērnu nodaļā?

Decembra sākumā bija gandrīz pilna. Pati gāju sestdienā palīgos, jo viens dežurējošais ārsts netika galā. Pakāpeniski mazo pacientu skaits samazinājās, tagad nodaļa nav pilna – pieci seši bērni. Skaits gan ir mainīgs, jo to nekad paredzēt nevar. Visbiežāk bērni slimo ar dažādiem vīrusiem, bet daudziem ir arī bronhiālā astma un alerģija.

Nodaļas māsiņas saka: tik daudzi un smagi slimi bērni iepriekšējos gados nav bijuši. Vairākus ar elpceļu vīrusu pārvedām uz bērnu slimnīcu Rīgā, jo netikām galā, daži vajadzīga intensīvā terapija. Katru nedēļu viens aizbrauc uz Rīgu. Kuldīgā aktivizējies arī gripa, ir vēl citi elpceļu vīrusi.

Cik nodaļā darbinieku?

Strādā arī ārste Ieva Siliņa, viņas vīrs Edgars Siliņš ir slimnīcas galvenais ārsts – abi jaunie speciālisti tāpat pārcēlušies uz Kuldīgu. Mēs divas pediatres esam uz vietas, pārējie ir dežurējošie. Māsas ir astoņas, māsu palīgi – trīs.

Par bērnu nodaļu esam saņēmuši atzinīgus vārdus, pārsteigusi labā attieksme un augstā profesionalitāte. Kas no jūsu iecerētā jau ir izdarīts, kas vēl plānā?

Abas ar kolēģi esam strādājušas tādās nodaļās, kur intensitāte

Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļas interjers kļūst dzīvespriecīgāks.

ir liela. Tā mums ir laba skola. Turpinām iesākt. Esam uzlabojušas vizuālo tēlu – uz sienām uzlikām lielas zīmējumu uzlīmes. Iznāca gan no savas kabatas, bet tas nekas, jo pašas jau vien šeit strādājam.

Kuldīgā ir mājīgāk. Rīgā biežāk palīgā tiek aicināts sociālais dienests. Te vairāk iesaistāties pašas. Ja redzam, ka mājās vajadzīgos medikamentus nevarēs nodrošināt, ārstējam ilgāk. Tā iepazīstam ģimenes. Nākamajā reizē jau zinām, ko sagaidīt.

Ar laiku gribētos iegādāties augstas plūsmas elpošanas aparātu – tad nevajadzētu bērnus vest uz Rīgu, te ārstēšana būtu ātrāka un īsāka. Tāda ierīce maksā no trim līdz četriem tūkstošiem eiro. Vēl vajadzētu gultas veļas komplektus – rēķinājām, ka tam nepieciešami 2000 eiro. Slimnīcai tam naudas nav. Jāatliek uz vēlāku laiku.

Varbūt jāaicina palīgā sabiedrība? Liela atsauce bija slimnīcas aicinājumam piepildīt *Drosmes kasti*.

Par to varētu padomāt. Jūtamies ļoti pagodinātas – pašas esam pārsteigtas par tik lielu sabiedrības atsauce. Saņemot dāvanīgu, bērni nodaļā atplaukst.

Kāds ir jūsu ieteikums vecākiem – kam noteikti vajadzētu būt mājās?

Ģimenes ārsta tālrunā numuram, lai nepieciešamības gadījumā var piezvanīt. Aptiecinā vajadzētu būt zālēm pret temperatūru, pret alerģiju tādām, kas paredzētas bērniem. Ledusskapī jābūt arī aukstuma gēlam – tas derēs pret sasitumiem. Pulverīšiem pret vemšanu un caureju jābūt.

Vai vecāki ieteikumos ieklausās?

Pie mums nav tikai Kuldīgas novadā dzīvojošie, daudzi bērni ir no Talsu un Saldus novada. Kopumā vecāki ir saprotoši, ieteikumus ņem vērā. Bet viņi ir dažādi: vieni situāciju novērtē

ļoti saasināti, bet citi, pat slimnīcā esot, slimības smagumu nesaprot. Sarežģījumi rodas tajos brīžos, kad vecāki paši ļoti uztraukušies. Tad saruna var izvērsties asa, jo viņus kaut kas neapmierina. Katrs esam ar savu temperamentu – visi nav mierīgi. Varbūt nodaļā vajadzīgs psihologs, kurš šādās reizēs palīdzētu. Tomēr pārsvarā komunikācija ir laba.

Ir dzirdēts sakām, ka dažs nevarētu bērnu nodaļā strādāt, jo tur mazajiem jāveic dažādas manipulācijas.

Es nevarētu strādāt ar pieaugušajiem. Viņi biežāk slimo ar citām slimībām. Bērniem pārsvarā ir vīrusu infekcija. Pēc zāļu iedarbības bērns jau nākamajā dienā kļūst aktīvāks, rotaļājas. Mazs nevar pateikt, kas sāp, bet ir citas pazīmes, kas visu pasaka viņa vietā, piemēram, bērns ir noguris, raudulīgs. Esmu secinājusi, ka man arī mājās nepatīk ārstēt. Esmu *iekritusi*, jo ar pieaugušajiem nav viegli (smejas).

Medicīnu studē daudzi, bet speciālistu trūkst. Kur tad viņi paliek?

Grūti pateikt par citiem, bet pediatrijā daudzi strādā. Mums ir mazliet citādāk nekā ģimenes ārstiem, kuriem ir valsts atbalsts. Viņi var atvērt praksi, valsts samaksā pacientu izmeklējumus. Pediatrijā šādas iespējas nav: var strādāt vai nu valsts slimnīcā, vai privātpraksē.

Taču jāatzīst, ka bērnu slimnīcā Rīgā izveidot grafiku joprojām ir grūti. Kur viņi paliek, nemācēšu teikt. Vienā grupā mācās desmit pediatru, vairums izvēlas kādu apakšspecialitāti, piemēram, ir bērnu kardiologi.

Ko labprāt darāt brīvajā laikā?

Man patīk fiziskās aktivitātes. Abi ar dzīvesbiedru apmeklējam jogas nodarbības. Man tās ļoti palīdz. Vēl man patīk braukt ar riteni. Savulaik Rīgā ar velosipēdu braucu arī ziemā.

Mežsaimniece paaudzēs ar da

Biedrības *Meža konsultants* vadītājas SIGITAS VAIVADES darbības jomu un nopelnu uzskaitījums ir plašs: četrus bērnu māmiņa, pilsoniskas sabiedrības veidotāja, saņēmusi meža nozares augstāko apbalvojumu Zelta čiekurs par sabiedrības izglītošanu, ilgu gadu bijusi Kuldīgas novada domes deputāte, dzied korī *Rāte*, dažkārt uzspēlē vijoli, apgūst pirtslietas un vēl citas zinības.

Kas no daudzajām nodarbēm ir galvenais?

Mežsaimniecība – šajā jomā esmu nostrādājusi vairāk nekā 30 gadus. Esmu tajā kopš bērnības, jo piedzimu diviem mežkopjiem, un arī viņu senči cieši saistīti ar mežu. Esmu precējusies ar mežsaimnieku, abi dēli izvēlējušies šo nozari. Cilvēks grib būt tuvu dabai. Mežs bez mums var iztikt, bet mums to vajag.

Tu neesi dzimusi kurzemniece.

Piedzimu Jaunpiebalgā, līdz desmit gadu vecumam nodzīvoju Rankā. Mans krusttēvs Ivars Priedītis, toreizējā mežsaimniecības selekcijas centra vadītājs, aicināja tēti uz Kuldīgu taisīt zinātni. Viņi Maņģenē izveidoja priežu plantāciju. Kuldīgas mežrūpniecības saimniecība toreiz Latvijā bija vienīgā, kas ieguva izmēģinājuma paraugsaimniecības nosaukumu un saglabāja to līdz nozares reformai pēc neatkarības atgūšanas.

4. klasē mācības sāku Kuldīgas 3. vidusskolā (tagad Centra – red.). Pārceļšanās man ļoti nepatika, jo Rankā palika visi draugi. Turklāt gatavojos mācīties Gulbenes mūzikas skolā, jo bija novērtētas dotības vairāk. Kad atnācām uz Kuldīgu, mammas māsa Velta (šeit beigusi mūzikas skolu ar aplieciņu nr. 1) aizveda pie direktores Marutas Rozītes, kas strupi noteica, ka mazliet nokavēts, bet būs jānāk. Mācības bija saspringtas, jo vienā gadā vajadzēja apgūt divu gadu vielu.

Man kaut kā vienmēr gadījušies brīži, kad tiek piespēlēts vairāk nekā citiem. Gribējās būt savā vecuma grupā, tāpēc bija jānācās un jāspēlē divreiz vairāk. Bet, ja nebūtu tikusi galā, tad jau neliktu. Kuldīgā mūzikas skola bija un joprojām ir ļoti laba, esmu pateicīga par to, kas man tur dots.

Ģimenē augāt trīs māsas, bet tikai tu, vidējā, aizgāji pa vecāku profesijas ceļu?

Vecākā māsa izvēlējās ķīmiju, jaunākā kļuva par mākslinieci. Kad vidusskolā man teica „Tu, Sigita, droši vien iesi studēt mežsaimniecību”, es atbildēju, ka nemūžam. Man paveicās fizika, matemātika, patika, kā skolotāja Guna Priedīte to mācīja. Interesēja arī humanitārās zinības, latviešu valoda. Aizrautīgi lasīju, patika filozofēt, izdomāt, apcerēt, vizualizēt. Vēl domāju, ka varētu iet uz režisoriem. Bet kultūras metodiķe Vija Hofmane atrunāja: „Vai tu traka?! Režisors nekad nebūs visiem labs.” Es gribēju būt laba.

Kuldīdzniece Sigita Vaivade ir no kuplas mežinieku dzimtas un uzskata, ka gan vārdos, gan darbos attieksmei pret sevi un citiem jābūt cieņpilnai. Ir labi apzināties, ka darām to, ko tajā brīdī varam izdarīt vislabāk.

Mūzikas skolā apguvu vijoli, bet skolotāja Mārīte Cinovska atrunāja no vijolnieces karjeras: neesot man tik labu roku. Visbeidzot vidusskolas pēdējā klasē notika izšķirošā likumsakarība: pēkšņi pazuda balss, iespējams, no pārplūšanas korī *Cantus*. Diriģente Rozīte pat zvanīja mammai, lai nekādā gadījumā netaisa operāciju. Par vēlu – Stradiņos balss saites jau izoperētas. Tā es no pirmā soprāna kļuva par otro altu. Balss kļuva sīciņa, nedrīkstēju piepūlēties. Tas bija martā, bet jūnijā vidusskolas eksāmeni. Profesore Zaķe stingri noteica: „Nu tā, meitēn, nekādu oratora darbu!” Saprātu, ka nebūšu ne algebras, ne latviešu valodas skolotāja, ne režisore. Pēkšņi piezvanīja draudzene Daina un aicināja līdzī iesniegt dokumentus Lauksaimniecības akadēmijas Meža fakultātē. Aizbraucām, un, tiklīdz iegājām, tā mani uzrunāja smarža.

Kas smaržoja?

Telpās smaržoja mežs, koks. Tajā laikā eiroremonta nebija – viss

dabisks, mācību materiālus ieskaitot. Pārņēma sajūta, ka esmu īstajā vietā. Ar tagadējo prātu saprotu, ka tā nebija gluži nejaušība – viss uz to virzījās. Mācījos neklātienē. Domāju pāriet uz klātieni, bet neklātnieki līdztekus teorijai zināšanas varēja apgūt praksē.

Ko izvēlējušies bērni?

Klāvs pabeidza Meža fakultāti, bet vairāk nekā trīs gadus dzīvo Jaunzēlandē. Viņš tāds pasaules cilvēks ar plašu redzesloku, kam patīk izzināt, sajūst, saprast. Apbrīnoju viņa drosmi 24 gados aizbraukt uz otru pasaules malu, lai izšūpotos pasaules lielākajās šūpolēs. Tālu no mājām, bet prieks, jo viņš jūtas laimīgs. Jaunākais dēls Valts pabeidza Ogres tehnikumu un tagad studē Lauksaimniecības universitātē. Izskatās, ka viņš meža līniju paņēmis vistiešāk. Līva Stradiņos

studē starptautiskās attiecības – viņai laikam kaut kas ticis no manas darbošanās sabiedrībā un pašvaldībā. Annija mācās 10. klasē.

Daudzi pēc mūzikas skolas instrumentu noliek aizmirstībā, bet tevi joprojām redz pasākumos spēlējām.

Mana vijole ir arī īpašs dzimtas mantojums. Vectēvs spēlēja, tad mammas māsa, vēlāk instrumentu uzdāvināja man. Tagad vectēva vijole pārgājusi Līvas rokās. Laikam tā lielā slodze savulaik mūzikas skolā nepatiku tomēr nerādīja. Jebkurā nodarbē jāšaredz bērna interese. Ja nepārslogo, draudzība paliek uz mūžu.

Klāvam bija sasniegumi, viņš piedalījās Kārļa Davidova čellistu konkursā. Pabeidza mūzikas skolu un teica, ka nemūžam čellu rokās neņems. Pēc pusgada skatos: paņēmis čellu un kaut kur brauc. Izrādās, ka jaunieši uztaistījuši grupiņu

„Nevienā profesijā nedrīkst zaudēt cieņu pret darbu, un ir jāskatās uz priekšu.”

Kā teikumu „Sigita Vaivade ir ...” jūs turpinātu dažos vārdos?

● **Indulis Sarma**, Dienvidkurzemes virsmežzinis:
„Bija lieliska kolēģe, kad strādājām kopā, un joprojām ir laba partnere, būdama uzņēmējdarbībā. Jaunām idejām pārpilna un spējīga tās īstenot. Apliecinājums, ka ar meža mīlestību var pozitīvā nozīmē saslimt uz mūžu, un piemērs mežsaimnieku profesionalitātei vairākās paaudzēs.”

● **Līva Vaivade**, meita, Rīgas Stradiņa universitātes studente:
„Pozitīvās enerģijas gariņš, kuram ar savu klātbūtni visu izdodas padarīt gaišāku. Viņa ir mana iedvesma, padoms, spēcīgais plecs grūtākos brīžos. Viņai ir liela, silta sirds, ko jūt ikviens, kurš Sigitu pazīst.”

● **Valda Gurina**, kora *Rāte* dziedātāja:
„Labs draugs ar lielām darbaspējām. Strādīga, muzikāla, izpalīdzīga, atsaucīga. Ļoti ģimeniska, vienmēr rūpējas, lai visi kopā būtu priecīgi un laimīgi.”

● **Inguna Svava**, Kuldīgas mūzikas skolas vijoles skolotāja:
„Ļoti apņēmīga un apzinīga bija jau kā audzēkne. Tāpat atbildīga, kad mācījās bērni. Joprojām skolas pasākumos ir atsaucīga.”

● **Kristīna Ansona**, Kuldīgas novada domes deputāte:
„Pašreizējā un atsaucīga. Iedziļinājās visos pašvaldības jautājumos, nevienam neliedza padomu un, palīdzot citiem, laiku neskaitīja.”

un koncertē. Mūzikas skolu beiguši visi mani bērni. Esmu pārliecinājusies, ka mūzika cilvēku ļoti veido. Tagad man savam priekam vairāk ir koris *Rāte*.

Daudzi no ikdienas atpūšas mežā. Vai tev ir otrādi?

(Iesmejas.) Zinot, cik esmu ekstravertā, cilvēki dažkārt brīnījušies, ka mana ikdiena lielākoties pāriet mežā. Nevarot mani tur iedomāties! Tagad darbs vairāk saistīts ar dokumentāciju. Bet kādreiz strādāju par mežsargu. Kad visu dienu pa mežu ar suni nostaiģājos, vakarā ar nepacietību gaidīju tikšanos ar cilvēkiem, kora mēģinājumus.

Vai pirms populārās pasākuma *Meža ABC* kādus citus izglītojošus jau organizēji?

Pēc 2000. gada, kad notika Valsts meža dienesta reforma, virsmežniecība piedāvāja konsultēt privātos īpašniekus. Rīkoju seminārus, pati gāju kursus. Vēlāk izveidojās Meža konsultāciju un pakalpojumu centrs. Man tas bija interesants laiks, jo esmu kolektīva cilvēks. Bijām zinoša komanda,

audziem talantiem

Vecāki Mirdza un Severīns Freimaņi bija mežsaimnieki un skolotāji.

Mazā Sigita Šūpolēs jau bērnībā centās parādīt, kāds bosiks ir un ka var par sevi cīnīties pati. Attēlā ar vecāko māsu Daigu un kaimiņpuiku Ervīnu.

Vaivadu ģimene ar kādreizējo Valsts prezidentu Raimonu Vējoni pirms Latvijas simtgades raidījuma Latvijas Radio.

Ar ģimeni, vecākiem un māsu Daigu pēc meža nozares augstākā apbalvojuma Zelta čiekurs saņemšanas 2014. gadā.

Ar meitām 2018. gada Dziesmu svētkos.

Pēc rakstura Sigita ir ekstravertais tips. Te koncertā kopā ar kori Rāte.

labi kolēģi, atbalstījām viens otru. Arī mežniecībā bija ļoti jauks kolektīvs – kā liela ģimene, kas visu dara kopā.

Savā ziņā ir īstenojies sapnis būt skolotājai.

Iznāk, ka visas tās profesijas izvēles no 11. klases ir apvienojušās vienā pasākumā – *Meža ABC*. Tur esmu gan meža speciāliste, gan skolotāja, gan matemātiķe, gan filozofe, bet visaugstākajā mērā kā režisore, kurai ideja jāizved no sākuma līdz galam. *Meža ABC* kļuva populārs jau tāpēc vien, ka saistīts ar dabu, kas pievelk ikvienu, īpaši bērnus. Daba, prieks un interese – tas ir laimes kods. Sākumā ideja bija meža īpašniekiem parādīt, kā saimniekot. Bērnus ielikām pirmajā dienā, lai nākamajā viņi atvestu vecākus. Kāda mamma tā ničīgi noteica, ka neko jaunu jau te nepateiks. Bet pēc vairākām stundām bija tik sajūsmināta, cik viss ir interesanti. Mežs vienkārši viņu mainījis. Vajag tikai režisēt, lai cilvēku tajā sagaida zinošs mežnieks, kuram aizrautībā par savu darbu acis burtiski deg.

Kā Latvijā tiek virzīta mežsaimniecības politika?

Jānoliec godbijībā galva to priekšā, kuri savulaik mežu veidoja tādu, kāds tas ir tagad. Lai gan

par padomju gadu saimniekošanu dzirdēti dažādi izteikumi, daudz laba ir pārmanots, apgūta arī rietumvalstu pieredze. Ja nav zināšanu, cilvēks parastais bieži vien kā armijā visu vērtē pēc sliktākā kareivja. Kopumā ejam pareizajā virzienā. Nevienā profesijā nedrīkst zaudēt cieņu pret darbu, un ir jāskatās uz priekšu. Nedrīkst būt ar attieksmi: „Šodien izdarīšu tā, un vienalga, kas būs rīt.”

Kādu mežu un cilvēku tajā saredzi nākotnē?

Visās jomās ienācis tāds kā radikālisms. Tas bieži vien traucē. Tiklīdz atveru kādu sociālo tīklu, uzreiz gribas aizvērt. Neviens ne par ko neatbild, visiem šķiet, ka viņi ir zinoši it visās tēmās. Pat ārstiem māca, kas darāms. Manuprāt, jāciena profesionāļi, kuri savā jomā apguvuši zinības. Ja sāk apšaubīt darbību mežsaimniecībā, tad gribas pajautāt, cik cilvēks šajā jomā izglītots. Atbalstu cieņpilnu otra uzklaušanās un argumentētu viedokli.

Man nepatīk, ja tikai blāuj, ka tā ir slikti un nepareizi. Tad pasaki, kas jā dara, lai būtu labāk! Esmu sapratusi: ja nevari mainīt notiekošo, jāmaina sava attieksme.

Labu laiku bijī pašvaldības deputāte. Kāpēc gadu pēc ievēlēšanas ceturto reizi mandātu noliki?

13 gadu biju tajā mazajā politikā, pareizāk sakot, saimnieciskās dzīves virzībā uz to, lai mēs savā novadā dzīvotu labāk. Neteikšu, ka nepatika. Bija interesanti. Bija arī lietas, ko nevarēju ne pieņemt, ne arī ietekmēt. Atceros pašu pirmo sēdi, kad lēmām par skolotāju algām un domes priekšsēdes atalgojumu. Es nevarēju pieņemt lielu atšķirību – nelikās godīgi. Jaunās lietās jau parasti ejam ar idealismu. Kopumā par darbu pašvaldībā

„Ikvienam vajadzētu rītu iesākt un vakaru pabeigt ar pateicību Dievam, ka esam veseli, ka ir jumts virs galvas un ir, ko ēst, ka varam brīvi elpot.”

man ir gandarījums. Bet sapratu, ka pietiek – esmu savu daļu nostrādājusi. Esmu vajadzīga mājai un ģimenei. Lai nāk jaunāki ar savām ambīcijām! Pienāk it kā no

mums neatkarīgu pārmaiņu laiks. Pagājušajā gadā cienījamā vecumā nomira tētis, bet tuvāko aiziešana ierasto dzīvi noliek uz pauzītes. Notiek garīgas pārmaiņas, vērtību pārvērtēšana ģimenē, vecākos, bērnos un vispār dzīves kvalitātē. Daļēji pārvērtēšanu izraisīja arī kovida laiks.

Kādas izmaiņas šis laiks nesa personīgajā dzīvē?

Man kā ekstravertam cilvēkam pārdzīvot ierobežojumus satikties un pasākumu trūkumu bija ļoti grūti. Tad jau sāku mācīties pirts-skolā pie Aelitas un Jura Batņām. Tas glāba, jo bija, ko darīt un domāt. Caur pirtsskolu apguvu nenovērtējamu zināšanu un jaunu dzīves kvalitāti. Otra nozīmīga skola saistīta ar dabiskās redzes atjaunošanu. Jau pirms gadiem četriem apjautu, ka vairs tik labi neredzu. Uzzināju par skolotāju Viju Bušu, kas māca, kā redzi atjaunot dabiski, un pabeidzu viņas kursus. Zināšanas lietoju praksē, un brilles man nebūs vajadzīgas. Ieguvu sertifikātu, lai konsultētu arī citus.

Kā tu sevi raksturotu kā mežsaimnieka sievu un četru bērnu mammu?

Ar Raimonu iepazīnos darbā. Tagad mums ir ģimenes uzņē-

mums *Meža konsultants*. Daudz laika pavadām kopā, bet par darbu nestrīdamies. Vaļasprieki katram savi: vīrs sporto, iet medībās, man process patīk, taču uz zvēriem šaut nevaru, bet man ir koris, ūdens aerobika, pirtslietas. Kā likums joprojām ir kopīga meža stādīšana: vai nu savā, vai kāda drauga mežā. Varbūt bērniem mammas bijis par maz, ņemot vērā manu darbošanos sabiedrībā, bet brīnišķīga auklīte Vilmiņa daudz palīdzēja mājas solī. Bērni nu jau paši ir personības – es par viņiem ļoti priecājos. Tagad varu vairāk laika veltīt mājām.

Mums ikvienam vajadzētu katru rītu iesākt un vakaru pabeigt ar pateicību Dievam, ka esam veseli, ka ir jumts virs galvas un ir, ko ēst, ka varam brīvi elpot. Būtbū esam bagāti. Pasaule ļoti mainās, un ir vērtības, ko vajag novērtēt katru dienu, ik minūti. Nedrīkstam zaudēt cieņu un līdzjūtību. Ne pret vienu. Kāpēc pasaulē valda nemiers, notiek karš? Tāpēc, ka ir aizmirsts par cilvēkmīlestību, un nu mēs tā tiekam atkal pagriezti labajā virzienā. Šausmīgā veidā, bet laikam citādi neprotam atvērt sirdi mīlestībai un empātijai.

Daina Tāfelberga
Sigita Vaivades arhīva foto

„Ja nemirdz vidiņš, nemirdzēs arī pasaule”

Kuldīgas centrā, 1905. gada ielā, mājvietu radusi *MA RA telpa*. Tās veidotājas Mārītes Rozevskas iecere ir pulcēt domubiedrus un radīt vidi, kurā ikviens var atrast sev vajadzīgu un tīkamu nodarbi, kas palīdzētu pašam sevi pamatīgāk iepazīt, iemīlēt, saklausīt vēlmes, tā kļūstot stiprākam, viedākam un laimīgākam, un tad spēt tādas pašas darīt arī apkārtējos.

Mārīte Rozevska pašas radītajā *MA RA telpā* Kuldīgā: „Tā ir manis izlolota vieta, kurā pazūd laiks.”

Mārīte skaidro: „Iztēlojies mandalu – tas punktiņš viducī esi tu. Un, ja vidiņš nemirdzēs, tad nemirdzēs arī viss mandalas zīmējums – tev apkārtējā pasaule. Nedrīkst domāt tikai par citiem, lai visiem būtu labi, aizmirstot par sevi. Sevi jāmīl, jājūt ķermenis – to mācos pati. Atbildes, ar kādām metodēm to labāk sasniegt, meklējam nodarbībās.”

MĪLI!

Skats pa otrā stāva logu ir skaists un plašs. Gan lielajā, gan mazajā istabā ir darbībai paredzētās lietas: kristāli, Tibetas bļodas, gongi, jogas paklājiņi vingrošanai, latvāņu kāti lietuskoka darināšanai. Mārīte pasniedz tasīti kakao – ziedīniem rotātu, smaržīgu dzērienu: „Kakao ir nenovērtēts dzēriens, bet tam vajadzētu ienākt mūsu ikdienā – iedod mundrumu, enerģiju. Ļoti labs veselībai. Tagad populāras ir kakao ceremonijas – dzēriens atver sirds telpu, dziedina sirsniņu. Iesākumā var negaršot, jo dzīves gaitā sirsniņai daudz nodarīts pāri, tāpēc ir pretestība kaut ko noglabātu, savu paslēpto sāpīti sevī ieraudzīt.”

Ceremonija gan esot tāds vietā un nevietā nolietots vārds. „Mūsu mammas un vecāmmammas savai saimei dzērienu, ēdienu taisīja

uz dzīvas uguns. Kaut tikai tēju otram pagatavojot, padomājam, ko novēlam viņam, ko vēlamies paši. Un tā ir tā ceremonija – burvība, ko steigā aizmirstam. Jebkurš darbs ir labs, ja nāk no sirds un darīts ar mīlestību.”

„Šeit skolotāja nav – mēs viens otram esam skolotāji. Neviens nav pārāks, viedāks: pasniedzējs dalās ar to, ko māc, mēs viens otru uzklausām.”

Tā tapusi arī Mārītes izlolotā *MA RA telpa*: „Tā ir vieta, kur ikviens var atrast nodarbi, sevi iepazīt, ieklausīties ķermenī bez steigas, nemiera, stresa. Meklēt un modināt radošumu, rast prieku, laimi, harmoniju un mīlestību. Satikt savus cilvēkus, esot kopā, dalīties izjūtās un pieredzē. Ikdienā aizmirstam ieklausīties sevī. Vai sajūti un dzirdi, kur sāp ķermenis, vai ieraugi sāpes patieso iemeslu? Jo vairāk mācīsimies ar mīlestību, saudzīgi izturēties pret sevi, jo vairāk būs, ko dot ģimenei un pasaulei. Katrs pats esam savas dzīves radītājs. Ir laiks sevī un ap sevi radīt mī-

lestības pasauli, jo viss, kas pēc mums paliek, ir tikai mīlestība.”

RADI!

Pirms diviem gadiem Mārīte ar bērniem no Pierīgas pārcēlusies atpakaļ uz dzimto Kuldīgu. Jaunā telpa atvērta nepilnus trīs mēnešus. Bet sapnis par radošuma un sevis izziņas vietu bijis sen: lai sapņi piepildītos, jāatnāk īstajam laikam un vietai.

„Esmu kuldīdzniece. Pēc skolas beigšanas 20 gadus dzīvoju Pierīgā, strādāju bankā, vadīju filiāli ar 60 darbiniekiem. Atgriezos Kuldīgā un lēnā garā sāku ierīkot dzīvi šeit. Pirmais gads bija grūtāks, jo mēs, kurzemnieki, esam noslēgti – katru savā sētā nelaižam. Negāju meklēt algotu darbu – gribēju attīstīt sev interesējošo. Pirms tam mājās gleznoju, taisīju individuālus pasūtījumus. Pirms pieciem gadiem bija doma veidot telpas, kur darboties radoši un izzinoši, bet ne man vienai. Bija pieredze banku darbā, uzņēmējdarbība vienmēr patikusi, protu vadīt cilvēkus un organizēt darbu, bet vēlējos to darīt savā lietā.

Ja sapnis ir radīts mīlestībā, tad lietas notiek pašas. Un *MA RA telpas* stāsts ir apliecinājums, ka draugu mīlestībā un atbalstā nulle var pārvērsties par bezgalību – pateicoties draugiem, atrastas skaistas mansarda telpas, ar draugu palīdzību iekārtotas. Viens atnesa augus podos, cits paklājus, kāds pledus, spilvenus, krēslus un pat sildītājus, ar draugu palīdzību nodrošināta pirmā īres maksa, paveikti tehniskie darbi.

Liels atbalsts ir mans tētis Māris, kurš man tic, un es zinu: ja kas sabojāsies, tētis atbrauks un sataisīs. Un, ja viss notiek tik ļoti lielā mīlestībā, vai tu drīksti nedarīt? Vai drīksti baidīties? Nē, tu drīksti tikai iet uz priekšu tuvāk sapnim.”

DARI!

„Cilvēki, kuri te pulcējas, iet uz vienu mērķi, meklē atbildes uz sev interesējošiem jautājumiem. Informāciju publicēju sociālajos tīklos, ziņas izplatās no mutes mutē. Šeit iegriežas visu paaudžu cilvēki – ir nodarbības bērniem, nāk jaunieši un seniori. 80% ir sievietes – sevis izziņāšanai viņas interesē vairāk.

„Jo vairāk mācīsimies ar mīlestību, saudzīgi izturēties pret sevi, jo vairāk mums būs, ko dot ģimenei un pasaulei.”

Nodarbības vada savā jomā ziņoši cilvēki, kuriem esmu pateicīga, ka varam šo telpu veidot kopā. Esmu pārliecināta, ka pasniedzēji nav jāmeklē ne Indijā, ne Peru, ne Tibetā, jo starp mums ir pasaules pērles. Es tam no sirds ticu, jo esam mīlestības, spēka pilna un vieda tauta. Un man ir palaimējies ar skaistajām tikšanās reizēm un kopradi.

Katrs meklē savu vietu, un mēs piedāvājam kādu ceļa gabaliņu paiet kopā. Var atnākt uz vienu nodarbību, paskatīties citu. Katrs izvēlas pēc gatavības un izjūtām. Tas nav modes kliedziens, ka obligāti vajag jogu, cigunu, apmeklēt neirografiku, zīmēt. Sajūti, vai tas ir tev piemērots un palīdz!

Atšķirībā no fiziskām nodarbībām, kas nav sliktas, mēs pret ķermeni esam saudzīgi, mācāmies sevī ieklausīties. Mācāmies ieraudzīt sevi no cita skatpunkta, sajūst sevī, saprast izvēles. Uzsvērs ir uz to, ka skolotāja šeit nav – mēs viens otram esam skolotāji. Neviens nav pārāks, viedāks: pasniedzējs dalās ar to, ko māc, mēs viens otru uzkla-

sām. Bijuši arī dziedājumi, jo dziesma dziedina, un ir vienalga – latviešu dainas, dziesmas, mantras, vienalga, kādā valodā. Plānoju ierīkot skaņu terapijas kabinetu. Ir notikuši skaisti koncerti. Decembris bija darbīgs, arī līdz martam pasākumi jau saplānoti. Ar pamata nodarbībām visi vakari aizņemti, sakārtojam rīta darbības. Vasarā domājam rīkot pasākumus dabā skaistās un stiprās vietās tepat Kuldīgā, Jūrkalnē.

Man patīk darboties ar bērniem, pašai ir meita un dēls. Decembrī bija daudz nodarbību. Viņi ir tik nemoši, sirdssilti un mīļi, tikai jārada vide un jāiedod instrumenti, ar kuriem sevi izpaust. Gatavojām eglīšu rotājumus, iepazīnām gongus, izdejojām un izbungojām bēdiņas, mācījāmies saskanēt. Meiteņu ballītēs no dabīgās kosmētikas darinājām lūpu balzamu, vannas bumbas, krēmu, rotas, sapņu ķērējus. Puiķām vajag āra nodarbības ar pārgājienu, ugunsroku – tās vasarai. Pašai patika sadarbība ar ornitologu biedrību: taisījām putnu būrišus, apzīmējām ar mandalām.”

„Ja ir daudz draugu mīlestība, tad nulle var pārvērsties par bezgalību.”

Feisbukā Mārītes konts ir *Radošuma burve*. Viņa rezumē: „Sociālajos tīklos ilgu laiku bija ieraksts *Mīli un radi*. Esmu sapratusi, kā pietrūka. Parasti atrodam to, ko mīlam, radām vīziju, ko gribētu, bet pārsvarā tā arī paliek... Esmu pielikusi trešo vārdu: *dari*. Un pēc trim darbošanās mēnešiem man joprojām ir rozā briļļu periods – es savai lietai ticu, un viss notiek ar mīlīgu jaudu. Rakstīšu projektus, meklēju cilvēkus, finansējumu.”

Lailas Liepiņas teksts un foto

MA RA telpas komanda:

- ciguna instruktore Kaija Zemberga,
- auguma psihoterapeite, Grīnberga metodes praktiķe, somatikas pārstāve Inese Upe,
- kundalini jogas un gongu meditācijas pasniedzēja Luīze Vecmane,
- kundalini un bērnu jogas (*childplay*) skolotāja Evija Jakubovska,
- pirtniece, neirografikas instruktore, estētiskais koučs Diāna Baumanē,
- neirografikas speciāliste, *Lenormand* kāršu praktiķe, bērnu nodarbību skolotāja Dace Ribaka-Gluškova,
- ceļotāja, pirtniece, garīgo un terapeitisko prakšu izziņātāja, masiere Santa Samāra,
- gongu, kakao un augu ceremoniju meistars Nils Raumanis,
- fizioterapeite Vineta Baukše.

SARUNA AR JUBILĀRI

Lai prieks par katru darba dienu

Riežupes smilšalu īpašnieci Inesei Štofregenai pirmdien apritēs 65 gadi. Viņa stāsta, kādas pārdomas radušās, tādu gadskaitli sagaidot, un atklāj, ka nebūt vēl nejūtoties veca.

TRĪS VADMOTĪVI

„Atskārtu – cik laiks tomēr ātri skrien. Esmu radusi trīs secinājumus par cilvēka dzīvi, cik tā ir cikliska. Mēs katrs dzīvē ienākam, mācāmies, dzemdējam bērnu, strādājam, lai viņus un arī savu ķermeni un dvēseli pabarotu. Kad savu darbu uz zemes esi padarījis, tevi paņem uz augšu,” stāsta jubilāre. „Galvenā ir mīlestība pret sevi un ģimeni. Ir jāmīl vecāki. Mums bieži šķiet, ka esam lieli, pieauguši. Bet, kad ielieku feisbukā bildi ar savu mammu, kurai drīz būs 94, draudzenes uzraksta: „Cik labi, ka tev ir mamma!” Tik tiešām! Protams, ir grūti brīži, bet šādi vārdi uzmundrina.

Otrs secinājums, ko pati piekopju un novēlu ikvienam: dzīvot tā, lai darbs ir arī vaļasprieks. Ja darbs nedod prieku, ir ļoti grūti. Tā mēs daudz no dzīves varam pazaudēt. Trešais vadmotīvs atbild uz jautājumiem, kas es esmu un uz kuriem es eju.”

DĀRZS UN CEĻOJUMI

Vaicāta, vai atbildes atradusi, viņa teic: „Es sevi meklēju ļoti ilgi. Aizgāju mācīties mammas profesijā par ekonomisti-grāmatvedi. Izmācoties sapratu, ka šajā jomā nestrādāšu nekad – tas nav mans aicinājums. Meklēju kaut ko saistītu ar zemes darbiem. Jaunībā gribēju kļūt par dārznieci, jo man ļoti patīk audzēt ziedus. Mājās aug

30–40 liliju šķirņu. Tā man ir kā sevis attīrīšana, meditācija: atnākt mājās un iebāzt rokas zemē. Jūtu, kā tās enerģija ieplūst manī. Tad nu, beidzot skolu, pieņemu tik svarīgo izvēli iet savu ceļu un realizēt ideju – pie Ventas atrakt alas! Bet visu šo laiku sevi vēl atradusi nebiju, taču domāju, ka tagad esmu.

Nepavisam nejūtos 65 gadus veca – dzīve tikai tagad sākas! Man ir ļoti liels dzinulis, kas liek paspēt tik daudz: jāpaspēj sakārtot parku pie alām, sastādīt puķes un vēl daudz ko, bet pietrūkst laika.”

SVĒTKI AR MĪĻAJIEM

Liela svinības Inesei nekad neesot bijušas: „Bērībā nebija. Mamma bija galvenā grāmatvede, un tad svarīga bilance. Esmu dzimusi 16. janvārī, kad grāmatvedim laika bērnam nav. Cik atceros, šajā datumā vienmēr jutos bēdīga.”

Šodien Inese par dzimšanas dienām priecājas, kad atnāk ciemos bērni, mazbērni: „Man pietiek ar savu mīļcilvēku klātesamību. Balles neesmu gribējusi.” Esot arī tradicionāls svētku ēdiens: „Man ļoti garšo zivs želejā un cepta vista. Savukārt mazbērniem garšo manas kotletes – nākot ciemos, vienmēr piekrodina, lai neaizmirstu tās sacept.”

Jubilejā Inese vēlas saņemt naudu ceļojumiem: „Kaut jau rīt varētu iesēties lidma-

šīnā un aizlidot uz siltām zemēm! To varētu arī viena pati – reizēm gribas no visiem aizbēgt.” Savulaik apceļota liela daļa Eiropas. Pedējais bijis lidojums uz Ēģipti.

NO DARBA NEBĪTIES

Liela gandarījumu jubilārei sagādā mazbērni Kristians, Marks un Anna: „Viņi ir lieli malači! Kristians Fokerots ir volejbolists, jau ieguvis divas zelta medaļas. Arī Marks ir ļoti aktīvs, spēlē volejbolu, ieguvis godalgas Kuldīgas novadā. Mazmeita 16 gados jau dzīvo Rīgā, piepilda sapņus. Viņai ir spēcīgs raksturs! Arī viņa nodarbojas ar vieglatlētiķi. Grūti teikt, kur viņiem tāda patika pret sportu, taču, šķiet, tas tādēļ, ka ir audzināti nevis sēdēt uz vietas, bet darboties.”

Liela paldies par labu audzināšanu jubilāre saka savai mammai: „Mēs ar māsu jaunībā uz balli agrāk nevarējām iet, kamēr nebijām padarījušas mums uzticētos mājas darbus. Mēs tikām kārtīgi nostrādātas. Viņa ieaudzināja disciplīnu. Centos ņemt piemēru un to ieaudzināt arī bērnos. Viņi vēl šodien saka: „Mamma, mums taču jāpadara visi darbi, tikai tad varam kur tikt.””

Nākamā gada mērķis ir izdomāt veidu, kā lai meža zvēri neapēd pie smilšu alām iedestītās puķes: „Šogad stādīšu rožu dārzu. Ja arī to zvēri apēdīs, tad būs zaļa zāle.

Inesei Štofregenai prieku svētkos sagādā bērnu un mazbērnu apciņojums. Šogad labākā dāvana būtu biļete kādam ceļojumam.

Sastādīju tik skaistas tulpes, bet atbraucu otrajā dienā – nevienas vairs nav... Cīnos visādi – lieku apkārt dakšas, stādu piparmētras, bet arī tās tiem garšo!”

Amanda Gustovska
Ineses Štofregenas arhīva foto

DIVI PAR VIENU

Kas ir ilūzija?

Doma, kas liek sapņot

Inga Bredovska, tūrisma marketinga speciāliste, strādā Alsungas Amatu mājā:

– Tā ir iedomā.

Kaut kas, ko iztēlojies, bet ir liela iespējamība, ka reāli tā nemaz nav. Es, varētu teikt, esmu diezgan liela sapņotāja – bieži dzīvoju ilūziju pasaulē. Arī darbā veidoju ilūzijas. Bieži vien iztēlojos to, kas nākotnē varētu būt īstenība. Savā prātā esmu uzzīmējusi vizuālu ainu, kā tas izskatītos. Dažreiz to īstenot izdodas, dažreiz tas paliek vien manā domu mākonī. Kaut kādā mērā ilūzija varētu būt sinonīms sapnim. Es sapņoju bieži. Tie, kas

mani pazīst, zina, ka ceļu gaisa pilis. Izsapņoju visu savu dzīvi!

Bieži vien sapņus atklāju izstāžu atklāšanā Alsungā. Viens no tiem bija arī par to, kā vispār savā darbā nokļuvu. Pirms tam jau biju sacēlusī vairākas ilūzijas: kā tas būtu un izskatītos. Šķiet, mana darbavieta, viss, ko esmu tajā paveikusi, ir viens piepildīts sapnis. Dažbrīd šķiet: tā manam sapnim atbilst labāk, dažbrīd ne tik ļoti, tomēr vienmēr var sapņot tālāk. Ilūzijas noteikti, vismaz man, palīdz sapņus piepildīt. Tās motivē, dod iedvesmu.

Es vienmēr sapņoju, pirms daru. Un domas var rasties jebkur! Bieži, kad braucu uz darbu, domāju, ko izdarīt, apceru, kā tas varētu būt. Kad atnāk

īstā doma vai pavediens, rodas ilūzija. Šķiet, tās gandrīz vienmēr būs vizuālas, bet var rasties arī no kāda īsta avota. Piemēram, šķirstot žurnālu ar skaistām drēbēm, iztēlojamies, kā tās varētu izskatīties uz mūsu auguma, kur ar tām dotos un vai pēc tam mēs līdzinātos tam, ko žurnālā redzam. Vai prātā to neidealizējam?

Mūsdienās cilvēki tiecas nopirkt sapņus, kas pēc tam veido ilūzijas. Un, kad nedabū to, ko iztēlojušies, ir vilšanās. Vai tāda ir nepieciešama? Vienīgais minuss, bez kā varētu iztikt, ir vilšanās. Manā dzīvē ilūzijām ir liela nozīme. Varbūt pragmatiski cilvēki bez tām var arī iztikt.

Apcere par sev labāko

Ivo Solomahins, Kuldīgas novada sporta skolas direktora vietnieks:

– Tas ir iztēles attēls, kā būtu, ja būtu... Manuprāt, ilūzija var būt tikai vizuāla. Man ikdienā tādas ir vairākas. Domāju un sapņoju par mieru, prieku, ceļošanu, labu veselību, satiecību. Tās atnāk dažādos veidos un var būt saistībā ar darbu, hobijiem un citām lietām. Lai ilūzija rastos, vajag notikumu. Tam nav jābūt satrauco-

šam – tas var būt arī vienkāršs, ikdienišķs. Tāpat kā sapņi katram ir citi, arī ilūzijas.

Ilūzija daļēji ir sinonīms sapnim, jo dažreiz sadomājamies, kā kaut kas varētu notikt, tas iesēžas zemapziņā, un to pašu vēlāk nosapņojam. Vēl domāju: jo vairāk savas ilūzijas apcer, jo vairāk par tām domā un rīkojas to virzienā, tās noteikti palīdz mērķi piepildīt. Tas gan atkarīgs no tā, cik reāls ir mērķis, bet tās nešaubīgi palīdz.

To varu teikt arī pēc savas pieredzes – viss, par ko domāju, bieži

materializējas un piepildās. Tādi lieli sapņi man nav bijuši – esmu ļoti mierīgs cilvēks bez pārlieku lielām ambīcijām. Esmu jau daudz kur bijis, izceļojies pa ārzemēm, izveidojis savu ģimeni. Man viss ir kārtībā, tāpēc tālu nesapņoju. Ilūzijas man ir mazas, ikdienišķas. Domāju, ka katram cilvēkam tādas ir. Var jau teikt, ka tādu nav, bet viņi tāpat par kaut ko domā, kaut ko vēlas.

Amanda Gustovska
Ingas Bredovskas un
Ivo Solomahina arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Vairāk meiteņu

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 4. līdz

11. janvārim piedzimuši seši bērniņi: četras meitenes un divi zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Elza, Kristīne, Enia, Melisa, Teodors un Kurts.

Dzīves lapa aicina vecākus, vecvecākus un bērnudārza audzinātājus mazuļu valodas pērlis iesūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv. Reizi mēnesī balviņu saņems tas izteiciens, par ko *Kurzemnieka* feisbuka lapā būs nobalsots visvairāk.

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Decembrī Kuldīgas novadā

Raimonds Bulavs (1938)	Zofija Danute Novardauskiene (1938)
Daila Petrovska (1938)	Gunārs Dambītis-Damberg (1940)
Irēna Ilga Upeniece (1949)	Radvilis Lakševics (1930)
Tamāra Smiltnece (1938)	Marija Oškaina (1950)
Zigmārs Teihs (1953)	Sergejs Kaļabins (1980)
Ēriks Bumbieris (1975)	Anita Briksne (1945)
Daina Jakoba (1946)	Vizma Gaile (1952)
Arturs Žanis Vītols (1942)	Dzidra Dambīte-Damberg (1937)
Jānis Aivars Klitončičs (1962)	Jānis Siatkovskis (1930)
Irina Mertena (1954)	Ilmārs Šternbergs (1940)
Silvija Sproģe (1968)	Jānis Roberts (1955)
Smaida Stengrevica (1932)	Aina Cera (1938)
Linars Samoška (1971)	Anatolijs Kasakovskis (1942)
Viktors Pigožnis (1955)	
Ilga Berga (1936)	
Roberts Čičis (1994)	
Astrīte Smuidrīte Vingre (1941)	(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļas informācijas.)
Andris Grundbergs (1962)	
Marija Freiberga (1927)	

NEDĒĻAS VIESŅA

Ar volejbola bumbu jau Francijā

Kuldīdzniece ALEKSANDRA TIMBERE šosezon spēlē Francijas volejbola klubā *Volley-Ball Romans* – tā ir viņas pirmā starptautiskā profesionālā pieredze un pirmais līgums, kas parakstīts 16 gados.

Iepriekš viņa mācījusies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, beigusi novada sporta skolu, tagad mācās Rīgas 1. tālmācības vidusskolas 10. klasē. Pēc vairāku mēnešu prombūtnes Aleksandra uz neilgu laiku gada nogalē bija mājās, lai kopā ar ģimeni svinētu Ziemassvētkus un sagaidītu Jauno gadu.

Pirmais, ko redakcijā pārunājam, ir laika apstākļi. Kuldīgā tobrīd bija ļoti daudz sniega, arī sals lika par sevi manīt, bet tikmēr Francijā, pilsētā Senromēnā, kas atrodas starp Marseļu un Lionu un kur ir kluba mītnes vieta, termometrs rādīja plus desmit grādu.

Vai komandā esi iejutusies?

Jā, tagad viss kārtībā. Sākumā bija ļoti liels stress. Brīžiem šķita: „Kur esmu atbraukusi?” Angļu valodā tur neviens īsti nerunā. Es savukārt nerunāju franciski. Arī treneris tikai atsevišķās situācijās ar mani sarunājās angļiski. Sākumā biju vienīgā spēlētāja no citas valsts. Pēc dabas esmu komunisti cilvēks, kuram patīk visur iesaisīties. Bet uzreiz to izdarīt nevarēju, jo neko nesapratu. Vēlāk komandai pievienojās divas meitenes no Bosnijas, un viņas runāja angļiski. Treneris sāka arvien vairāk sazināties angļu valodā. Tagad problēmu ar komunikāciju nav.

Cik mēnešu esi projām?

Turp aizbraucu augustā, iznāc pieci mēneši. Laiks ātri paskrēja.

Kāds bija ceļš līdz Francijas klubam?

Man tas nebūtu bijis iespējams bez trenerēm Initas Šneideres un

Kopā ar Francijas komandas biedrenēm. Aleksandra – otrā no kreisās.

atradu, ka viņa spēlētāji tieši tajā klubā, no kura biju saņēmusi ziņu. Tomēr uz saņemto ziņu es neatbildēju.

Pēc kāda laika saņēmu vēstuli arī no trenera un Rēzijas. Lēnām sāku apsvērt šo iespēju, daudz par to runājām ģimenē. Ilgi šaubījies. Jūnija sākumā aizbraucu apskatīt, kā viss notiek, iepazīnos ar treneriem un 8. augustā turp devos uz palikšanu.

Uz kādu periodu līgumu noslēdīzi?

Pagaidām vienu sezonai – no augusta līdz jūnijam. Bet izskatās, ka būs vēl kāds gads, jo pirms tam, kad braucu uz Latviju brīvdienās, treneris ar mani par to runāja. Sākumā par palikšanu šaubījies. No otras puses – tā ir laba iespēja izaugsmei.

Grūti apvienot ar mācībām – pirmo gadu mācos Rīgas 1. tālmācības vidusskolas 10. klasē. Brīvajā laikā cenšos pagulēt. Vienu dienu to nebiju darījis, un kāja gandrīz bija jāliek ģipsī. Mācos, kontroldarbus rakstu brīvdienās. Skolotāja bija pamanījusi, ka termiņi bija pamanījusi, ka termiņi daudzreiz pagarinu, tad paskaidroju, ka esmu profesionāla sportiste. Pedagogi ir pretimākoši.

Pastāsti par sacensībām!

Tās ir katru nedēļas nogali. Pašā sākumā spēlēju komandā pie sava vecuma meitenēm – M18 grupā. Taču trenējos kopā ar lielā elites komandu. Esmu mani izjokot. Nolēmu tomēr noskaidrot, vai tāds klubs ir. Zināju, ka Francijā spēlēt vēl viena latvietē – Rēzija Mazure-Mago,

Spēles brīdī.

lētāja. Man to dzirdēt ir patīkami.

Kāda ir tava pozīcija laukumā?

Esmu spēlētāja, kura bloķēs visas bumbas, skries palīdzēt pārējām. Galvenais uzdevums ir bumbu gremdēt un bloķēt. Citi saka: volejbolā viena no grūtākajām pozīcijām.

Un vai tā ir?

Jā, tā tas ir. Bet man patīk to darīt. Taču esmu atvērtā arī citai pozīcijai laukumā. Tomēr, no otras puses, tagad profesionāli strādāju savai pozīcijai; ja ieliek citā, vairs nejūtos tik droša.

Kur jūties labāk – sava vecuma vai elites komandā?

Ir liela atšķirība, vai spēlēt mazajā komandā vai lielajā. Mazajā komunikācija ir tikai franciski, arī šīs vienības treneris angļiski nerunā. Taču tajā jūtos komfortablī, jo meitenes ir manā līmenī, mēs vēl spēlī mācāmieus un prasmes pilnveidojam. Aizejot uz lielās komandas treniņu, jā-

būt saspringtai. Nepareizi nostāties – ar bumbu tevi var arī *izslēgt*, attapsies nākamajā dienā slimnīcā... Sitienu pa bumbu visas bumbas, skries palīdzēt pārējām. Galvenais uzdevums ir bumbu gremdēt un bloķēt. Citi saka: volejbolā viena no grūtākajām pozīcijām.

Cik spēcīgs ir volejbols Francijā?

Ļoti augstā līmenī. Tā ir volejbola un futbola valsts. To labi varēja redzēt tad, kad notika Pasaules kausa izcīņa futbolā. Kad bija fināls, treniņš nenotika – visi

skatījās futbolu. Es volejbolu spēlēju otrajā līgā, un tā man šķiet ļoti augsta. Latvijā otrajā līgā līmenis nebija tik augsts.

Tev ir 16. Vai esi tur jaunākā?

Nē, mēs četras esam viena vecuma. Bet savā pozīcijā gan esmu jaunākā. Dažreiz grūti, jo pieredze ir vismazākā. Ir brīži, kad gribas paraudāt, bet saprotu, ka man vēl tikai 16 un viss vēl priekšā.

Vai pieredzējušās sportistes labprāt pieņem jaunās?

Vairākām karjera lēnām iet uz beigām, un viņas jaunās pat māca. Man tas patīk. Viņas pieņem un ir atsaucīgas, jo komanda ir starptautiska.

Kāda ir sadzīve?

Klubs piešķir dzīvokli. Es dzīvoju kopā ar vēl trim volejbolistēm – francūzietēm. Divām ir vairāk nekā 20 gadu, bet viena ir mana vecuma. Dzīvojam trīsstāvu dzīvoklī, katrai sava istaba, ir kopēja virtuve, viesistaba. Ēdienu gatavojam atsevišķi, jo katrai sava gaume.

Vai esi paspējusi apskatīt pilsētu?

Nedaudz, lieluma ziņā tā līdzīga Ventspilij. Cauri tek upe līdzīgi kā Venta Kuldīgā, bet tur ūdens dzidrāks, jo nāk no kalniem.

Kas tevi Kuldīgā pirmo reizi uz volejbolu aizveda?

Laikam mamma (Inese Astaševska – red.). Skolā bija pirmās sporta stundas, bija atnākusī trenere Inita ar aicinājumu trenēties. Septembrī apritēja desmit gadu. Sporta skolā pirmos gadus trenējos pie Initas Šneideres, vēlāk pie Levas Nečiporukas. Spēcīga komanda bijām, četras spēlējām Latvijas izlasē.

Vai bija brīdis, kad gribējās mest pie malas?

Bija. Gāju arī tautas dejās, mūsdienu dejās, mācījos mākslas skolā. Tas viss kaut kā jāapvieno. Bija brīdis, kad apmeklēju pat sešus pulciņus. Kādā brīdī vajadzēja izvēlēties, jo visu nevar darīt vienlīdz labi. Beigās volejbolam bija 90%, bet tautas dejām – 10%. Dejās manī nelika, jo uz mēģinājumiem, koncertiem netiku. Tagad volejbolam ir 95% un mācībām skolā – 5%. Bet ir arī jāmācās – izglītība man ļoti svarīga.

„Francijas treneris brīnās, ka 16 gados spēlētāja jau saprot, ko laukumā dara, ir attapīga.”

Vai ir vēl kāda valsts, kurā tu gribētu spēlēt?

Gribētu Brazīlijā vai Amerikā. Sportisti, kuriem ir augsti mērķi, izvēlas studēt un trenēties Amerikā.

Kādām īpašībām jābūt labai volejbolistei?

Notikti jābūt disciplīnai, jāklaušas treneri. Visu jā-mēģina izdarīt par 100%. Trenerim patīk strādāt ar latviešu meitenēm, jo viņas ir klusas, nerunā pretī, ir koncentrējās darbam. Francūzietes vairāk taisa drāmu: ja viņām kas nepatīk, to uzreiz arī pateiks.

Kas tevi volejbolā aizrauj?

Spēļu adrenalīns. Nevaru izdalīt ko vienu. Man patīk viss.

Vai tevi interesē arī pludmales volejbols?

Varbūt nākotnē uzspēlēšu. Abi veidi ir atšķirīgi. Esmu ļoti pievērsusies klasiskajam. Skatīšos, kā būs.

Cik bieži sazinies ar savejiem?

Ar mammu zināk runāt biežāk nekā tad, kad biju mājās Kuldīgā. Citreiz sazināties no rīta pirms treniņa, pusdienlaikā vai vakarā. Arī brālis Ralfs aizrāves ar fiziskām aktivitātēm, bet pēdējā laikā vairāk ar futbolu – par viņu interesi izrāda treneris Liepājā. Ik pa laikam brālis brauc turp uz treniņiem. Izskatās, ka varētu spēlēt mazliet augstāka līmeņa futbolu. Esam sportiska ģimene.

TELPU FUTBOLS

Pieveic pārliecinoši

Latvijas jaunatnes čempionātā telpu futbolā Kuldīgas novada sporta skolas U15 grupas audzēkņi izcīnījuši divas uzvaras.

Mūsu puikas ar 8:2 apspēlēja vienību *RFS Academy*, bet ar 20:1 sagrāvuši *Vēsmu*. Turnīrā pēc četrām spēlēm kuldīdznieku kontā ir trīs uzvaras un zaudējums. Pagaidām kopvērtējuma tabulā sporta skola ar deviņiem punktiem ir otrajā pozīcijā. Arī labāko spēlētāju sarakstā ir divi mūsu audzēkņi: Raiens Polis (11 vārtu) un Miks Karlovičs (deviņi).

Cīņa turpinās

Aizvadītas kārtējās spēles Kuldīgas novada atklātajā čempionātā telpu futbolā.

Rezultāti: *Zvejnieks – Kabile* 3:2, *Novadnieki-I-Santex – Alsunga* 7:1, *Kuldīgas futbola skola – Zvejnieks* 5:4, *Novadnieki-I-Santex – Ēdole* 5:1, *Ēdole – Lielie gaiļi* 10:3, *Alsunga – Ēdole* 3:2, *Kuldīgas futbola skola – Kabile* 6:2. Nākamās spēles hallē būs 22. janvārī: 10.00 *Novadnieki-I-Santex – Kabile*, 11.00 *Novadnieki-I-Santex – Lielie gaiļi*, 12.00 *Kabile – Ēdole*.

VIEGLATLĒTIKA

Ugālē veiksmīgi

Kuldīgas novada sporta skolas U16 audzēkņi jaunajā gadā labi startējuši Ventspils novada bērnu un jaunatnes sporta skolas sacensībās Ugālē.

60 metros uzvarējis Kārlis Rūķis (7.80), trešais bijis Niks Šēniņš (8.16), meitenēm pirmā – Nikola Demčenko (8.08). 60 metru barjerskrējiēnā pirmās – Maksimilians Brazovskis (9.87), otrās – Oliveris Reboks (10.04). 400 metru skrējiēnā pirmās – K.Rūķis (1:00.85), otrās – N.Šēniņš (1:02.42), meitenēm uzvarēja N.Demčenko (1:07.25), otrā – Diāna Dzintara (1:09.49), trešā – Anna Tilgale (1:12.10). Lodes grūšanā pirmā bijusi Alise Robežniece (10,48 m).

Pēc pārtraukuma atkal Katrīnas kauss

21. janvārī 18.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) 11. reizi notiks starptautiskās sacensības vieglatlētīkā *Kuldīgas Katrīnas kauss*.

Dalībnieku vidū būs skrējēji Vanesa Skauneta no Beļģijas un Eiropas U20 čempions Aleks Džordžs no Lielbritānijas. Kuldīgas novada sporta skola kopā ar organizāciju *European Athletics Promotion* (EAP) uzņems sportistus arī no Itālijas, Ungārijas un Nīderlandes. Konkurenci radīs arī vieglatlētī no Lietuvas un Igaunijas. Piedalīsies spēcīgākie Latvijas vieglatlētī, viņu vidū pieci mūsu sporta skolas audzēkņi: Janita Antipina, Ralfs Zazerskis, Sanija Robežniece, Aleksis Gailītis un Beāte Buka.

Katrā disciplīnā labākie iegūs naudas balvu: par 1. vietu 150 eiro, par otro – 100, par trešo – 50. Vēl vieglatlētī cīnīsies par manēžas un EAP rekordiem, un par tiem var iegūt 100 un 400 eiro.

Programma:

17.50 atklāšana un bērnu skrējiens,
18.05 400 m vīriešiem,
18.25 tālākšana vīriešiem,
18.30 400 m sievietēm,
19.00 1500 m vīriešiem,
19.20 800 m sievietēm,
19.30 kārtslēšana sievietēm un vīriešiem,
19.50 60 metru barjerskrējiens sievietēm,

20.05 60 metru barjerskrējiens vīriešiem,
20.15 tālākšana sievietēm,
20.25 60 m sievietēm,
20.40 60 m vīriešiem,
21.05 fināls 60 m/barjerskrējiēnā sievietēm,
21.15 fināls 60 m/barjerskrējiēnā vīriešiem,
21.22 fināls 60 m sievietēm,
21.27 B fināls 60 m vīriešiem,
21.30 A fināls 60 m vīriešiem.

VOLEJBOLS

No Igaunijas ar uzvaru

Skrundas sieviešu volejbola komanda izcīnījusi uzvaru Jaungada turnīrā Igaunijas sadraudzības pilsētā Peltsandā. Komandā spēlēja Ieva Zute, Ance Jegore, Laura Keita Danenberga, Krista Balgalve, Alise Dorbe, Reičela Rone un Annija Veigelte (abas pēdējās ir no Aizputes). Sacensībās startēja sešas komandas. Sadraudzības turnīrs notika atkal pēc divu gadu pauzes. Skrundas volejbolistēm draudzība ar igauņietēm sākusies jau 2005. gadā.

SPORTA KALENDĀRS

- 14., 15. 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas komandu čempionāts GALDA TENISĀ.
- 15. 10.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U14 grupas zēniem.
- 16. 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 17. 10.00 Kuldīgas hallē – novada skolu sacensības TAUTAS BUMBĀ.
- 19. 11.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U13 grupas meitenēm.
- 21. 1.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 21. 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 21. 18.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – *Kuldīgas Katrīnas kauss* VIEGLATLĒTIKĀ.
- 21. 18.00 Kuldīgas hallē – spēle TELPU FUTBOLĀ vīriešiem: *Nikers – Madona*.
- 22. 11.00 Kuldīgas sporta namā – sacensības Latvijas Basketbolu līgā U15 un U19 grupai.
- 22. 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU

- FUTBOLĀ.
- 22. 1.00 Kuldīgas manēžā – Latvijas Vieglatlētikas savienības un *Sportland* kausa izcīņa VIEGLATLĒTIKĀ U14 un U16 grupai.
- 22. 15.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts VOLEJBOLĀ nacionālajā līgā: *Kuldīga/KNSS – RTU*.
- 24. 16.30 Skrundas vidusskolas sporta zālē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 25. 11.00 Kuldīgas manēžā – Kurzemes skolēnu sporta spēles ŠAHĀ.
- 28. 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 28. 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 28. 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ogres vilki/Lielvārde*.
- 29. 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 29. 11.00 Kuldīgas hallē – Kurzemes jaunatnes sacensības FUTBOLĀ telpās.
- 30. 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 14.I 18.00 ukraiņu un latviešu grupas *Varakuta* koncerts: dziedātājas Katrīna Gupalo, Viktorija Prituļaka, Anastasija Vasilenko, Anastasija Jacenko un Larisa Šelesa.

Sv. Katrīnas baznīcā 14.I 18.00 garīgās mūzikas koncertā *Dievs nepagurst mani sargāt* ukraiņu dziedātāja Milana.

Bibliotēkā līdz 31.I izstāde *Neatkarīgās Latvijas vienaudzis: politikim, žurnālistam, vēsturniekam Mavrikam Vulfsonam – 105.* Izstāde *Novadnieku vaļasprieki.* Rokdarbu meistares Lūcijas Zahares darbu izstāde *Franču šarms – rišelē.*

Līdz 7.II *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Ziemas noskaņas*, autori: Līgita Traščenko, Inese Levāna, Liene Circene, Antra Laizāne, Inga Viksna, Aivars Brenčis.

Līdz 10.II Ingas Pūces grafikas izstāde *Daudz laimes.*

Mākslas namā līdz 26.II mākslinieka Rītuma Ivanova gleznu un zīmējumu izstāde *Vērotāja laiks.*

Šodien 13.00 tiek atvērts zinātnisko rakstu krājums *Kuldīga un Kurzemes-Zemgales hercogiste Eiropā un pasaulē.* Tajā atspoguļoti starptautiskas konferences pētījumi, kas prezentēti 2020. gadā Kuldīgā. Hercogistes periods (1561./1562.–1795. g.) ir nozīmīgu pārmaiņu laiks pasaules vēsturē. Paveikts liels

darbs vēstures un kultūras aspektu izziņāšanā, tomēr vēl ir daudz neatbildētu jautājumu. Daļa aplūkota konferencē un iztirzāta grāmatā, kurā apkopoti 16 Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Austrijas, Polijas un Nīderlandes zinātnieku jaunākie pētījumi. Lasītāji varēs iepazīt Kurzemes un Zemgales hercogistes politisko un militāro vēsturi, intelektuālo dzīvi un grāmatniecību, mantojumu Kurzemē. Īpaša vieta atvēlēta Kuldīgas pils un pilsētas vēsturei, hercogistes liecībām pilsētā.

Novada muzejā līdz 31.I izstāde *Tad un tagad. Latvijas Republikas Zemessardzei 30.* Izstāde veidota sadarbībā ar Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljonu.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē autore tēlniecības darbi.

Koncertzālē Klavins Piano Valda Līcīša gleznu retrospekcija.

Mākslas studijā M22 18.I sāksies gleznošanas un krāsu mācības kursi. Pieteikties pa tālr. 29320495 vai e-pastā: m22artspace@gmail.com.

Tērpu kolekcijas skate Skolēni aicināti piedalīties mākslas darbu un tērpu konkursā *Kuldīgas novada toņi un pustoņi.* Nolikums un anketa: <https://ej.uz/tonipustonikuldiga>. Pieteikumus iesniedz līdz 20. februārim.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā 25.I 13.00 senioru balle ar kapelu *Ventspils blumīzeristi.* Pieteikties līdz 20.I pa tālr. 23205690.

Amatu mājā Liepājas Tautas fotostudijas *Fotast* četru autoru izstāde *No skices līdz.*

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgs stāsts.*

ĒDOLĒ

Bibliotēkā līdz 10.II Aivas Skrickas satīna rotas.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā līdz 31.I Māra Kreicberga fotoizstāde.

KABILĒ

Nacionālo partizānu kauju piemiņas vietā 20.I 13.00 atceres pasākums.

LAIDOS

Bibliotēkā līdz 28.II Daces Beļajevas portretu izstāde *Vizionārs.*

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 20.I 18.00 1991. gada

barikāžu aizstāvju atcere. 3.II 18.00 mākslinieces Aijas Pīgoznes darbnīca *Mans veiksmes talismans.*

Bibliotēkā Zigurda Kristvalda ēku maketi.

PADURĒ

Muižā 14.I 18.00 Mārtiņa Vilsona dzejas izrāde. *Čaks. Vilsons. Iedomu spoguļi.* No vairākiem krājumiem aktieris izraudzījies tās dzejas līnijas, kas gluži kā dzīvē sakņojas mīlestībā. Mārtiņš saka: „Vēlos skatītājus aizvest prom no steigas un ikdienības. Rosināt padomāt par laiku, par vērtībām, par mīlestību. Vēlos akcentēt Čaka piensumu latviešu mīlestības lirikā. Esmu drošs: dzejas izrāde atklāj Čaku ne tikai kā mīlestības dzejnieku, bet arī jūtīgu vārda meistarū, kas dzejā ielicis savus pārdzīvojumus un dzīves pieredzi. Esmu izvēlējis to dzeju, kas rezonē manī pašā.”

PELČOS

Bibliotēkā un pagasta mājā līdz 31.I Santas Sakalovskas fotogrāfiju izstāde *Lai saulespuķes uzzied arī ziemā.*

RAŅĶOS

Bibliotēkā līdz 28.II Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās.*

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 21.I 16.00 Maksima Trivaškeviča komēdija *Latviešu komiķis.* **Bibliotēkā** līdz 24.II izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs:* Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emilia Behmane.

RENDĀ

Bibliotēkā līdz 15.II Diānas Lipskas apgleznotie auduma maisiņi.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 14.I 18.00 pašdarbības kolektīvu koncerts *Lai prieks tev un man.* Pasākumu vadīs Arvis Zēmanis.

Visā pilsētā 29.I Karoga diena.

TURLAVĀ

Bibliotēkā 19.I 13.00 tikšanās ar grāmatas *Burtiņi krāsu un ciparu zemē* ilustratori Mariku Beļeviču. Kalēja Laimoņa Spēka izstāde *Kalumi svētkiem un ikdienai.* Dagnijas Grundbergas darbu izstāde *Mana meditācija.*

Kultūras namā 22.I 18.00 koncerts *Nāc un dziedī Turlavā* ar grupu *Imula.* Tie, kuri vēlas dziedāt, līdz 18.I var pieteikties e-pastā (zandaspulgite@inbox.lv) vai pa tālr. 26263960.

VĀRMĒ

Bibliotēkā Aijas Lubiņas sērkokociņu etiķešu kolekcija.

VILGĀLĒ

Bibliotēkā Zaigas Gulbes *Baltās gaismas dzeja* uz koka ripām.

Eņģeļi salidos Usmas baznīcā

15. janvārī 12.30 Rendā, Sv. Pētera Usmas baznīcā, notiks muzikālais labdarības dievkalpojums *Eņģeļi pār Latviju.*

Dziedās Kurmāles ansamblis *Atspulgs* un Lipaiņu draudzes an-

samblis. Rumbas pagasta dienas centrs *Bukaiši* rādīs iestudējumu *Mazie pelēna Ziemassvētki*, uzstāsies svētdienas skolas audzēknes Ance, Elza, Enija, Arianna un citi. Tiks vākti ziedojumi Latvi-

jas labdarības maratonam *Eņģeļi pār Latviju.* „Ziedojot mēs kļūstam par eņģeļiem un piepildām kāda bērna sapni dzīvot pilnvērtīgi. Gaidīsim ikviena atbalstu un sirds atvērtību,” aicina mācīt-

tāja pienākumu izpildītāja Agrita Staško. Saziedotais tiks nodots Bērnu slimnīcas fondam.

Akcijā *Eņģeļi pār Latviju* muzikālu dievkalpojumu Usmas draudze organizē jau daudzus gadus.

Iepriekš piedalījās arī Rendas pagasta pārvalde, rīkojot koncertu kultūras namā, un noslēgums bija Usmas baznīcā.

Daina Tāfelberga

KAIMINOS

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā

13.I 10.00 un 12.00, 14.I 12.00 un 15.00 koncertuzvedums *Mazais princis* ģimenēm.

13.I un 14.I 19.00, 29.I 13.00 Liepājas teātra izrāde *Dziesmu svētki* (rež. Matīss Budovskis).

15.I 15.00 Liepājas teātra izrāde *1 000 000 labu lietu* (rež. Dmitrijs Petrenko).

15.I 15.00 pianiste Linda Leine koncertā *Pelēcis un Skarlati* (komponisti Georgs Pelēcis un itāļu autors Dominiko Skarlati).

17.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Kur pazuda saimnieks* (rež. Dmitrijs Petrenko).

18.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Nā-*

kamgad tai pašā laikā (rež. Sergejs Ščipicins).

25.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Yen* (rež. Dmitrijs Petrenko).

27.I 19.00 vijolnieks Sergejs Dogadins un Liepājas simfoniskais orķestris.

31.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Vilki* (rež. Toms Treinis).

Liepājas teātrī

15.I 13.00 Valmieras Drāmas teātra izrāde *Kalendārs mani sauc* (rež. Mārtiņš Eihe).

18.I 10.00 un 14.00 Liepājas teātra izrāde *Polianna. Spēlmaņu naktī* iegūta balva par gada labāko izrādi bērniem (rež. Dž.Dž.Džilindžers).

20.I 19.00 un 21.I 18.00 Liepājas teātra muzikālā izrāde *Teātris* (rež. Laura Groza).

22.I 18.00 Liepājas teātra izrāde *Grimmi* (rež. Elmārs Senkovs).

27.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Pilnīgi svešinieki* (rež. Rolands Atkočūns).

28.I 18.00 Liepājas teātra izrāde *Jaunā Iļgava* (rež. Dž.Dž.Džilindžers).

29.I 18.00 Liepājas teātra izrāde *Līnenas skaistumkaraliene* (rež. Dž. Dž. Džilindžers).

Leļļu teātrī

14.I 12.00 *Puika, kurš neticēja Ziemassvētkiem.*

15.I 12.00 *Sarkangalvīte. Rotaļa mežā.*

21.I 12.00 *Olafa Ziemassvētki.*

22.I 12.00 *Ucipuci meklē mājas.*

28.I 12.00 *Ežumilla. Mežlaumiņa Baigajā biežoknī.*

29.I 12.00 *Trīs ruksīši.*

VENTSPILĪ

Koncertzālē Latvija 18.I 19.00 Valsts akadēmiskā kora *Latvija* koncerts *Latvija Eiropā, Eiropa Latvijā.* Latviešu komponistu darbi skanēs līdzvē-

tīgi Arvo Perta, Johanneses Brāmsa, Fransisa Pulenka, Svena Dāvida Sandstema un citu dižu Eiropas autoru opusiem.

Kopš 1997. gada kora mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents ir Māris Sirmāis. Tā repertuārā ir oratorijas, kantātes, mesas, rekviēmi, simfonijas, operu koncertuzvedumi – mūzika no agrīnās renesanses līdz mūsdienām.

21.I 16.00 starptautiskais bardu saiets *Tatjanas diena.*

28.I 16.00 Mirdzas Zīveres un Zigmara Liepiņa koncerts *Par svarīgo.*

31.I 19.00 balets *Žizele.* Operas Nacionālais akadēmiskais operas un baleta teātris (Ukraina).

Jūras vārtos 15.I 16.00 dziesmu

spēle *Šveiks – toreiz un tagad.* Lomās: Valters Krauze, Rihards Lepers, Mārtiņš Kanters, Inta Gudovska, Anita Levša, Olga Stupiņa, mūziķu grupa Mārča Auziņa vadībā, dejotāji Beāte Svarinska un Kristaps Pelēkais.

16.I 19.00 M.Bulgakova mūsdienīgu teātra izrāde *Meistars un Margarita.* Lomās: Antons Naumovs, Diāna Rozovļana, Igors Haļizovs, Ivars Kalniņš un citi.

29.I 16.00 muzikāls stāsts ģimenei *Šreka trakais jaunais gads.*

TALSOS

Tautas namā 14.I 19.00 čellista Valtera Pūces un pianista Daiņa Teņa koncerts.

PĀRDOD

Pārdod vai maina **MĀJU** pret **LABIEKĀRTOTU DZĪVOKLI**, vēlams, Virkas ielā, ar piemaksu. Izskatīšu visus variantus. Tālr. 29749104.

Saulainu **DIVISTABU DZĪVOKLI** Kuldīgā, daudzstāvu mājā. Tālr. 26490804.

Jaunu **HORIZONTĀLO LENTZĀGI** 3700E un jaudīgu **HIDRAULISKO CIRVI** 1700E. Tālr. 24814532.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (355 EUR/paleta), kucišus (135 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 336 EUR par paleti. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 29711967.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

MALKU maisos un berkubos. Tālr. 25607959.

Brūnas un baltas jaunvistiņas un 12 mēn. vecas **DĒJĒJVISTAS**. Bezmaksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene no Ukrainas ilgtermiņā vēlas īrēt 1-2 istabu **DZĪVOKLI VAI MĀJU** Kuldīgā. Ir stabili ienākumi. Tālr. 25648948.

PĒRK

Divistabu **DZĪVOKLI**. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29486789.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

MEŽUS, cirsma, malķu. Tālr. 26544462.

AUGOŠUS KOKUS mežā (cirsma), paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Dažādas **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 24427807.

Autokapsēta pērk un noraksta **NO LIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

VĀCU KĪVERES, sprādzes, apbalvojumus. Tālr. 29973787.

PAZUDIS

Īvandes pagastā pazudis medību **SUNS** Marko, balts ar melnu. Ja mairis, lūgums zvanīt pa tālr. 25416963.

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālrunis 63324881.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursu. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

TELPU REMONTS, siltināšana, elektrība, santehnika, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26220256.

Uzņēmums piedāvā visu veidu **BŪVDARBUS**. Sniedz ekskavatora pakalpojumus ar operatoru. Tālr. 26046209.

VAJADZĪGI

SIA **Linde Invest** (40003857352) uzņēmumu grupa aicina komandā **GRĀMATVEŽA PALĪGU VAI BILANCSPĒJĪGU GRĀMATVEDI**. Var būt pašnodarbināta persona. Pamata darba pienākumi: pilna grāmatvedības cikla veikšana atbilstoši uzņēmumu darbības specifikai, likumu un normatīvo aktu prasībām; atskaišu un finanšu pārskatu sagatavošana un iesniegšana valsts institūcijām; gada pārskatu sastādīšana; citi ar grāmatvedības datu apstrādi saistīti pienākumi; sadarbība ar uzņēmumu vadītājiem un darbiniekiem.

Prasības: augstākā vai profesionālā izglītība specialitātē un/vai vairāku gadu praktiskā pieredze grāmatveža darbā; zināšanas LR grāmatvedības un nodokļu likumos; labas datorzināšanas (**MS Office: MS Excel, Word**). Darbs individuāli izstrādātā programmā **Grāmatvedības ABC**, tiek nodrošinātas apmācības. Prasme ātri un precīzi strādāt dinamiskā vidē. Labas komunikācijas spējas, attīstīta loģiskā domāšana, augsta atbildības izjūta.

Uzņēmums jums piedāvā: modernu darba vidi ar darba vietu Kuldīgas centrā; darbu individuāli izstrādātā grāmatvedības uzskaites programmā; izaugsmes iespējas; atalgojumu no 1050 EUR bruto.

Savus pieteikumus ar norādi **Grāmatvedis** lūdzam sūtīt uz e-pasta adresi: zanda.darzina@veikalsdomo.lv līdz 26.01.2023. Sazināsimies ar kandidātiem, kuri tiks aicināti uz pārrunām.

PIEMINOT

RAIMONDS KRAMZAKS
(3.07.1927.–7.01.2023.)

Pa baltu sniega ceļu mūžībā aizgājis sporta skolotājs Raimonds Kramzaks. Dzimis Dobeļē, mācījies Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtā, kur iegūta fizikālās kultūras skolotāja kvalifikācija. Strādājis Kazdangas lauksaimniecības tehnikumā, Rīgas 82. astoņgadīgajā skolā, līdz darba gaitas jauno sporta skolotāju Kramzaku ģimēni atveda uz Kuldīgu. Raimonds spēlēja futbolu komandā **Vulkāns**, kopā ar sievu Ēriku trenēja jauno basketbolistu paaudzi. Sportam atdoti darba gadi Kuldīgas 1. vidusskolā un no 1977. gada līdz pēdējai atpūtai – Kuldīgas 3. vidusskolā. Vasaras pagāja, organizējot sporta nometnes jaunajiem sportistiem, viņš bijis prakses vadītājs fiziskās kultūras institūta studentiem, kuriem prakses vieta bija Kuldīgas 3. vidusskola. Kolēģi Raimonda Kramzaku atceras kā taisnīgu, rūpīgu, skolēnu uzticību iemantojušu skolotāju. Bija darbarūķis, sporta un skolas dzīvei aizrautīgi sekoja līdzī arī pēc aktīvo darba gaitu beigām. Vieds, drosmīgs izteiciens. Mūžs velīts sportam – tā var teikt par Raimonda Kramzaku. Kopā ar sievu Ēriku vairāk nekā 70 gadu aizvadīts darbā un ikdienā, priekos un bēdās, izaudzinātas meitas, auklīti mazbērni, iekopta māja. Viņš uzturēja saikni ar bijušajiem skolēniem, kolēģiem, basketbola komandu, ar draugiem spēlēja bridžu. Raimond, lai Tev gaišs ceļš, mūžībā aizejot!
Izsakām patiesu līdzjūtību Raimonda Kramzaka tuviniekiem.
Kuldīgas Centra vidusskolas kolektīvs

LĪDZJŪTĪBAS

*Vakarzvaigzne mirgo klusi,
Sirds nu mieru atradusi.*

/A.Lūsis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību RAIMONDA KRAMZAKA ģimenei un tuviniekiem, viņu mūžības ceļā pavadot. Kaimiņi un Daina, Uldis Melbergi

*Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums.*

*Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību pirmā basketbola trenera RAIMONDA KRAMZAKA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot. Kuldīgas novada sporta skolas kolektīvs

*Reiz niezied viss, kam dzīves
krāšņums dots,
Tik paliek mūžs, ar darbiem
vainagots.*

/K.Sausnītis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem un skumju brīdī esam kopā ar mūsu kolēģi Indru Kramzaku, tēvu mūžībā pavadot.

Vides pārraudzības valsts biroja kolektīvs

*Lai Tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied...*

/J.Silazars./

Izsakām dziļu līdzjūtību Kramzaku ģimenei, RAIMONDU pa skuju taku pavadot.

Ausma un Biruta

*Un atmiņas ziedēs ap viņu
Baltas kā ābeles.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību RAIMONDA KRAMZAKA tuviniekiem. Bijušie kaimiņi Sudraba Viviāna un Skujiņu ģimene

*Es apstājos.
Ir balta diena.
Man vairāk nav.
Tas man ir viss.*

/M.Melgalvs./

Skumju brīdī esam kopā ar Odetu Turku un ģimēni, no JĀŅA atvadoties. Kuldīgas novada sporta skolas kolektīvs

*Paldies. Es stāvēšu kājās
Pie apsēm un eglēm šim,
Es esmu pārnācis mājās
Zem naksnīgām debesīm.
Tu, zvaigzne, krietnā un zaļā,
Tu atved un nepiekrāp.
Un vējš ir atsējies vaļā,
Un sirds tik laimīgi sāp!
Par visu, kas dzīvē gadās,
Līdz mēram ir samaksāts viss!
Un nu mani vadās un vadās
Raibs izlijs mākonis...*

/K.Skujenieks./

Izsakām līdzjūtību un mierinājuma vārdus Odetai Turkei un tuviniekiem, pavadot mūžībā JĀNI TURKU. Kuldīgas advokāti

*Te nu jūs esat – darbi un steiga.
Pēkšņas beigas... Un nu ir gana.
Un elso vēl priedes smagajā vējā
pa to, ko mēs nespējam.*

/L.Brīdaka./

Izsakām līdzjūtību draugiem un tuviniekiem, no JĀŅA TURKA atvadoties. SIA **Kuldīgas komunālie pakalpojumi** kolektīvs

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

/M.Zviedre./

Izsakām līdzjūtību Vairai Freimanei, mīlu cilvēku mūžībā pavadot. Piltenes ielas 16. nama iedzīvotāji

Skumjās paziņojam, ka mūžībā devies orientierists, vīrs, tēvs, opis
JĀNIS TURKS
(31.12.1955.–07.01.2023.)
Atvāšanās sestdien, 14. janvārī, 14.00 no Aizputes ielas kapličas.
Piederīgie

PĒRKAM

**Augošu koku cirsma
un sortimentus pie ceļa;**

Meža īpašniekiem:
• Veicam bezmaksas konsultācijas;
• Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu ierīkošanā;
• Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

JAUNUMS!

REĢISTRĒJIES MĀJASLAPĀ WWW.KURZEMNIEKS.LV

UN IEVIETO TUR
SLUDINĀJUMU
BEZ MAKSAS!

VĀRDADIENAS

No 14. līdz 21. janvārim

- 14. Raitis (2871), Raitis (45), Roberta (179), Roberts (9764)
- 15. Felicita (123), Fēlikss (242)
- 16. Lidija (5348), Lida (149)
- 17. Dravis (6), Tenis (19)
- 18. Antis (35), Antons (3212), Antonijs (110)
- 19. Alnis (53), Andulis (40)
- 20. Alģis (95), Alģirds (79), Oļģerts (389), Orests (91)
- 21. Agne (83), Agnese (6288), Agnija (693)

Populārākie: Roberts un Agnese.

Joko, dziedot itāļu dziesmu *Feličita*

Samanta Felicita Meļņika, kuldīdzniece, studē logopēdiju Liepājas universitātē: – Vārdu izvēlējas tētis par godu savai mammai – manai vecmāmiņai. Vecāki vienojās, ka tas man būs otrais vārds. Ar vārdu Felicita sadzīvoju labi. Man tas patīk, jo ir rets un tulkojumā no itāļu valodas nozīmē *laime*. Bieži cilvēki prasa, vai pasē esmu ierakstīta kā Felicita vai Feličita. Oficiāli esmu Samanta Felicita, bet reizēm tieku jaukta ar Feličitu, un tas, manuprāt, ir populārās itāļu dziesmas dēļ. Vārdadienās draugi man to atskaņo kā apsveikumu. Tā arī radusies iesauka Feličita, bet daudzi tā nesauc. Tomēr man labāk patīk Felicita. Nesen draugi izdomājuši arī neparastu, bet jauku iesauku no vārdu pirmajām zīlēm – Samī Felī. Bieži jautā, kurš vārds man patīk labāk. Pierastāks, protams, ir Samanta, taču ir cilvēki, kuriem ļoti patīk otrais, un viņi izvēlas uzrunāt tajā. Universitātē pasniedzējas mani visbiežāk sauc par Felicitu, taču tuvākie cilvēki retāk. Ja arī uzrunā, tad atsaucos, un jautājumu nav.

Amanda Gustovska
Samantas Felicitas Meļņikas arhīva foto

JOKI

– Dārgais, drīz mūsu kāzu 40. jubileja. Kā atzīmēsim?

– Ar klusuma brīdi.

.....

Meitene piezvana savam puisim:

– Horoskopā rakstīts, ka es šodien tevi apbēdināšu.

– Interesanti... Kā?

– Vēl neesmu izdomājuši.

.....

Mēs no dzīves gaidām dāvanas, bet tā mums sagādā tikai pārsteigumus.

Jaunums *Kurzemnieka* lasītājiem!

Arī DRUKĀTO laikrakstu tagad var abonēt mūsu atjaunotajā portālā www.kurzemnieks.lv.

Ir divas iespējas.

1. Abonēt tikai e-avīzi.
2. Vienlaikus ar e-avīzi pasūtīt drukāto avīzi, kas jums tiks atnesta pastkastītē.

Jānorāda, vai vēlaties ar TV un radio programmu vai bez tās. To var izdarīt, ieejot portālā un labajā augšējā stūrī nospiežot ikonu *Abonē*.

Ja ir neskaidrības, var zvanīt pa tālr. 63324881.

PALĪDZĒŠU SAGĀDĀT
JUMS MALKU
NO JŪSU MEŽA
ĪPAŠUMA!

MĀRTIŅŠ – 20216689

KONKURSS

23. janvārī sāksies Ūdens jeb Melnā truša gads. Tas tiek saukts arī par Zaķa vai Kaķa gadu. Tāpēc šoreiz *Kurzemnieks* savus lasītājus aicina līdz 15. janvārim savu zaķu, trušu un kaķu fotogrāfijas ar nelielu stāstījumu sūtīt:

- e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv;
- *Kurzemnieka* feisbuka lapas mesendžerā;
- portāla www.kurzemnieks.lv sadaļā *Iesniegt ziņu*.

Interesantākās fotogrāfijas publicēsīm, būs arī redakcijas speciālbala.

Sestdien, 2023. gada 21. janvārī plkst. 14:00
E. Vignera Kuldīgas Mūzikas skolas zālē

KONCERTS

Piedalās:

Patrīcija Bārtula (klavieres)

Paulīna Bārtula (vijole)

Jana Bārtula (klavieres)

Programmā: J. S. Bahs, F. Šopēns, P. de Sarasate, N. Paganini, J. Ivanovs, R. Dubra, u.c.

LAIKAZIŅAS

Pelēcībai galu neredz

Janvāra otrā puse būs līdzīga sākumam – laiks pārsvarā pelēcīgs, gaisa temperatūra mētasies ap nulli, uz mirkli nedaudz piesals, ievērojamu nokrišņu nebūs.

Janvāra pirmā dekāde rāda, ka temperatūra bijusi nedaudz zem normas, kas ir –2,7 grādi. Gads sākās ar siltuma rekordiem, taču lielais sals kaut uz dažām dienām vidējo temperatūru izlīdzināja. Arktiskais anticiklons, kas atnesa aukstumu, ir atkāpies uz Krievijas dienvidiem, tā vietā Eiropas

ZR daļu viens pēc otra pārstaigās Atlantijas cikloni, kuru ietekmē gaisa temperatūra būs virs nulles un tikai valsts austrumos naktīs nokritīs zem tās. Gaidāms mērens, bet brīžiem krietni brāzmais D/DR vējš, debesis būs pārsvarā mākoņainas. Sinoptiķi īpašu salu neredz, temperatūra būs virs normas.

Iestājoties atkusnim, daudzviet applūdušas upju palienes un citas zemākas vietas, ūdens krājas laukos un aukstās naktīs piesalst, vairākas dienas visā Latvijā ir

spēkā ir dzeltenais brīdinājums. Paaugstināts līmenis vakar bija Lielupē un Ogres lejtecē (3–4 m virs nulles atzīmes). Visbīstamākā situācija turpinās Daugavas vidusposmā: Pļaviņu ūdenskrātvē (10 m) un augšpus tai līdz pat Jēkabpilij (8,4 m). Ledus sablīvējums ir ļoti garš, turpina nākt jauni vižņi, applūdusi plaša teritorija. Tur vakar izsludināts oranžais un pie Jēkabpils pat sarkanais brīdinājums.

Kamēr Zemgalē un Sēlijā cīnās ar plūdu draudiem, mūsposē ir

diezgan mierīgi. Vakar pusdienlaikā Ventā pie Kuldīgas ūdens līmenis virs stacijas nulles atzīmes bija 1,37 m. Ievērojami augstāks tas bija mēneša sākumā (vairāk par 3 m), tad strauji kritās, bet atkal ceļas – par nepilniem 10 cm. Ventā stacijas vēl ir Vārdavā pie Lietuvas robežas, un tur ūdens līmenis ir augstāks (2,35 m virs nulles), bet lejtecē Venzavas stacijā zemāks – 1,42 m. Mērījumi nav ne tuvu plūdu riskam, turklāt Venta tā kārtīgi šoziem nav aizsalusi, bet bīstamību izraisa vižņu sablīvē-

šanās. Siltākais ūdens bija jaunā gada pirmajā nedēļā, sasniedzot +3 grādus, pēc tam temperatūra nokrita līdz nullei un tagad paaugstinās līdz ar to, ka siltāks arī gais.

Viduskurzemē nedēļas beigās un nākamās sākumā dienā būs līdz +5 grādiem, naktīs ap +2. Otrdien pievakarē kļūs aukstāk, naktī gaidāms sals līdz –2. D/DR vējš, vējainākā būs svētdiena, kad brāzmas sasniegs 15 m/s. Brīvdienas būs apmākušās un lietainas, pirmdien slapjš sniegs.

Daina Tafelberga